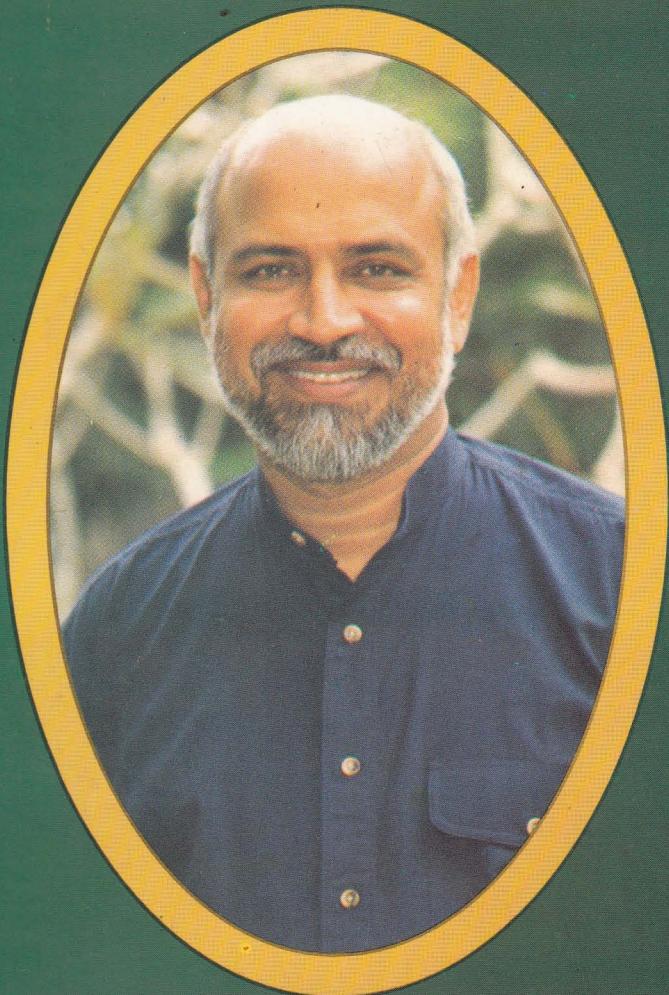

தென்கிழக்குப் பிராந்தியம்
மூன்று சமீகங்களினதும்
ஒற்றுமைக்கான முன்மாதிரிப் பும்

ஸ்ரீ வங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்
வெளியீட்டுகம்

தென் கிழக்குப் பிராந்தியம்
மீன்று சமூகங்களினதும்
ஓற்றுமைக்கான முன்மாதிரிப் புமிட

தில்பிரிவை

தில்பாரி

தில்பாரி

★ எம். பெளஸர் ★

ஶாலங்கா முஸ்லிம் தாங்கிரஸ்
வெளியீட்டுகம்

நால்

தென்கீழ்க்கும் பிராந்தியம் மூன்று

சமூகங்களினதும் ஒற்றுமைக்கான

முன்மாதிரியூபம்

நூலாசிரியர்

எம். பொலஸ்

வெளியீடு

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்

வெளியீட்டுக்கம்

“தாநுஸ்ஸலாம்”

53, வொக்லால் வீதி,

கொழும்பு - 2.

ஏதற்பதிப்பு

1997 - 12 - 13

இண்டாஸ் பதிப்பு

1998 மார்ச்

அணிந்துரை

நமது கட்சியின் 15வது பேராளர் மாநாட்டைக் குறித்து வெளியிடப்படும் “தென்கிழக்குப் பிராந்தியம் மூன்று இனங்களினதும் ஒன்றுமைக்கான முன் மாதிரிப் பூமி” எனும் ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் வெளியீட்டைக்கத்தின் சிறு நாலுக்கு இவ்வளிந்துரையை வரைவது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. மாண்புமிகு ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டார நாயக்க குமரதுங்க அவர்கள் முன் வைத்துள்ள அதிகார பங்கீட்டு யோசனைகளில் இன்று உன்னிப்பாக விவாதிக்கப்படும் அம்சங்களில் ஒன்றுதான் “தென்கிழக்குப் பிராந்தியம்” எனும் அலகு ஆகும்.

இந்த யோசனைகளுக்கு ஆதரவை வழங்குவதன் மூலம் ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் வட கிழக்கு பிராந்தியத்திலுள்ள, தென்கிழக்குக்கு அப்பாலுள்ள மூஸ்லிம்களை கைவிட்டு விட்டதா? தென்னிலங்கை மூஸ்லிம்களுக்கு இத்தகைய அமைப்பினால் ஆபத்து வருமா? என்ற வினாக்களும் இன்று எழுப்பப்படுகின்றன.

தென்கிழக்கு அலகு ஒன்று தேவையில்லையென்று கூறுகின்றவர்கள் - பிரச்சினை எதுவுமே இல்லாத வடகிழக்குக்கு அப்பாலுள்ள பிராந்தியங்களுக்கும் கூட; மாகாண சபைகளோ; பிராந்திய சபைகளோ அவசியமில்லையென ஏன் கூற முற்படுகின்றார்களில்லை எனும் வினாவை எழுப்புகின்றபோது அவர்களின் நயவஞ்சகத் தன்மை வெளிக்கு வந்தே தீரும்.

கடந்த பல ஆண்டுகளாக நமது நாட்டைப் பீடித்துள்ள இனப்பிரச்சினை - யுத்தம் என்பவற்றின் பகைப்புலமாக அமைந்திருப்பது வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களே. தீர்வைப்பற்றி யோசிக்கும்போதும் வடகிழக்கு பிராந்தி யத்தைப் பற்றியும் அங்குள்ள சமூகங்களுக்கிடையேயுள்ள பிரச்சினை களைப் பற்றியுமே சிந்திக்க வேண்டுமே ஒழிய; முழுங்கைக்கும் மொட்டைத் தலைக்கும் நாம் முடிச்சுப் போட முயலக் கூடாது.

தென்னிலங்கையில் உள்ள சிங்களப் பிரதேசங்கள் அதிகாரத்தை கோரி நிற்கவும் இல்லை. அப்பிரதேசங்களில் வாழும் முஸ்லிம் சிறுபான்மை சமூகம் தாம் சிங்கள ஆட்சியாளர்களால் அடிமைப்படுத்தப் பட்டுள்ளோம் என்று இதுவரை பெரிதாக அலட்டிக் கொள்ளவும் இல்லை.

?

உடம்பின் நோய் உள்ள பாகத்துக்கு மருந்து செய்யும்போது நோயற்ற பாகத்துக்கும் மருந்து செய்ய வேண்டுமென யாரும் வாதிப்பதில்லை. நோயற்ற பாகத்துக்கு மருந்தில்லையென்பதற்காக நோயுள்ள பாகத்தையும் வெட்டி வீச வேண்டுமென கூறுவது விவேகமானதுமல்ல. நோயுள்ள பாகத்துக்கு உரிய நேரத்தில் மருந்து செய்யப்படாத பட்சத்தில் நோயற்ற பாகமும் நோயற்று சீரழியும் என்பதையும் நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

வடகிழக்கில் மூஸ்லிம்கள் இனைப்பினால் அரசியல் ரீதியாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களின் தனித்துவம் இன்று கேள்விக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பெரும்பான்மை தமிழர் ஆட்சியில் பாதுகாப்பு கிடைக்குமா? என்ற சந்தேகங்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. இவற்றுக்குள்ள ஒரே வழி அதிகாரச் சம்ப்படுத்தலின் (Balance of Power) பக்கம் நகர்வது மாத்திரமே.

வடகிழக்குப் பிராந்தியத்திலுள்ள மூஸ்லிம் பிரதேசங்கள் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய நிலத் தொடர்பற்ற ஓர் அமைப்பு மிகவும் உசிதமான - தத்துவார்த்த தீர்வாக அமைந்திருக்கலாம். எனினும் மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் தத்துவார்த்த நிலைப்பாட்டிலிருந்து யதார்த்த நிலைப்பாட்டுக்கு வளர்ந்துள்ளது. தீர்வு முற்சிகளின் நோக்கம் அதிகாரத்தை பகிர்ந்து கொண்டு சமூகங்களை நிரந்தரமாக பிரித்து பகைவர்களாக மாற்றுவது அல்ல. அதிகாரங்கள் பங்கிடப்படும் அதேவேளை சமூகங்களும், மனித நேயங்களும் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டிய உண்மையையும் நாம் இன்று ஜீரணித்திருக்கின்றோம்.

பிராந்தியங்களுக்கிடையில் அதிகாரம் பங்கிடப்படுவது நமது நாட்டை பல பிராந்தியங்களாக துண்டாடுவதற்கல்ல. பிராந்தியங்களையும் பிராந்தியங்களில் வாழும் சமூகக் கூறுகளையும் அங்கீகரிப்பதன் மூலம் துண்டு துண்டுகளாக பிரிந்து விட நிற்கும் பிராந்தியங்களை ஒன்றுபடுத்தி ஒரே நாடு ஒரே மக்கள் எனும் உயர் கோட்பாட்டை நோக்கி நடக்கும் முற்போக்குச் சக்திகளுடன் மூஸ்லிம் காங்கிரஸும் சேர்ந்து நடக்க வேண்டிய காலத்தின் தேவையை இன்று நாம் உணர்ந்து நிற்கின்றோம். மக்களுக்கு உணர்வுகளுக்கு மாத்திரம் தீனி போட்டு அவர்களை ஏமாற்றும் மலிவு அரசியலில் மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஒரு போதும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கவில்லை. யதார்த்த ரீதியான நியாயமான தீர்வை அடையும் முயற்சிகளில் பொறுப்புள்ள அரசியல் கட்சி ஒன்று எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்கு மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் முன் மாதிரியாகவும் இருக்க விழைகிறது.

தமிழ் பேரினவாதப் பிடியிலிருந்து மூல்விமகளை வடக்கிழக்கில் விடுதலை செய்ய வேண்டுமெனும் நமது போராட்டத்தின் அர்த்தம் தமிழர்களோடு சண்டைபிடிக்க வேண்டுமென்பது அல்ல. தமிழர்களின் அதி பெரும் பான்மையால் கிடைக்கும் அதிகாரம் அவர்களின் நியாயக் கண்களை நிரந்தரமாக மூடிவிடக்கூடாது என்பது மாத்திரம்தான் நமது ஒரேயொரு கவலையாகும்.

தமிழ் பேரினவாதத்துக்கு எதிராகப் போராடும் அதேவேளை தமிழர்கள் தமது பெரும்பான்மைப் பிரதேசங்களில் நியாயமான நிதியான ஆட்சியை செய்யவும், அத்தகைய ஆட்சியை அமைக்கவும் உதவ வேண்டியது மூல்விம் சிறுபான்மை சமூகத்தின் கடமையாகும். அத்தகைய நிலையில் தமிழர்கள் அத்தகைய பிரதேசங்களில் மூல்விமகளை அரவணைப்பார்கள் என்பதை நாம் எதிர்பார்க்க முடியும்.

அதேபோல் தமிழர் பெரும்பான்மை பிரதேசங்களில் எந்தெந்த இடங்களில் மூல்விமகள் தமது வாக்குப் பலத்தால் கௌரவமான அரசியல் அந்தஸ்தைப் பெற்று ஆட்சியின் பங்காளர்களாக அமைய முடியும் என்பதை பற்றியும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

மூல்விம் பெரும்பான்மை பிரதேசத்தில் அமையப் போகும் ஆட்சி முறையில் மூன்று சமூகங்களும் ஒற்றுமையாக வாழக்கூடிய புதிய சூழலை அமைப்பதற்கும் முன்மாதிரி அரசியலை நடாத்தக்கூடிய களம் அமைப்பதற்கும் நமது கட்சி ஆயத்தங்களை செய்ய வேண்டும்.

மூல்விமகள் எங்கெங்கெல்லாம் சிறுபான்மையாய் வாழுகின்றார் களோ அங்கெங்கெல்லாம் அவர்களின் கலை, கலாச்சார, மத பாதுகாப்பு உரிமைகள் மீறப்படாமல் இருக்கத் தக்கதான் நிரந்தரமானதும் சட்ட ரீதியானதுமான பாதுகாப்புக்களை நாம் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். அத்தகைய பாதுகாப்புக்கள் நாடு பூராகவும் உள்ள மூல்விம் தமிழ் சிறுபான்மை சமூகங்களுக்கும் உரியதாக அமைய வேண்டும்.

அதே போல்த்தான் மூல்விம் பெரும்பான்மை பிரதேசத்தில் வாழும் தமிழ் சிங்கள சிறுபான்மை சமூகங்களுக்கும் அதே பாதுகாப்புக்களை மூல்விம் பெரும்பான்மை வழங்க முன் வர வேண்டும்.

சிறுபான்மை சமூகத்தின் உரிமைகள் போராட்டங்களின் பின் தான் கிடைக்க வேண்டுமென்ற நிலையை மாற்றி அந்த உரிமைகளை வழங்கிய பின்தான் பெரும்பான்மை சமூகம் தனது பங்கை அனுபவிக்க ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதற்கு தென்கிழக்கு அலகு இன்ஷா அல்லாஹு முன்மாதிரி யாக இருக்க வேண்டும்.

இந்த எண்ணங்களுக்கான பின்னனிக் காரணங்களை சுகோதரர் எம். பவுசர் சிறப்பாக தொகுத்து அளித்திருக்கின்றார். நமது கட்சியிலுள்ள ஏனைய சிறந்த எழுத்தாளர்களுக்கும், சிந்தனையாளர்களுக்கும் பவுசரின் எழுத்துக்கள் தூண்டுகோலாக அமைய வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றேன்.

- அஸ்ஹும்துவில்லாஹ் -

அஸ்ஹுரஜ் எம். எச். எம். அஷ்ரஃப் பர. உ
துறைமுக அபிவிருத்தி, புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு அமைச்சர்
தலைவர், ஸ்ரீ வகை முஸ்லிம் காஸ்கிரஸ்

13.12.1997

இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள்

இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களின் தனித்துவமும் சமூக அடையாளமும் இந்த நாட்டில் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே நிலை நாட்டப்பட்டுவிட்டது. கி.பி. 8ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே முஸ்லிம்கள் இந்த நாட்டில் வாழ்ந்து வருவதாக வரலாற்று ஆதாரங்கள் சான்று பகர்கின்றன.

கடந்த காலங்களில் முஸ்லிம்களால் காப்பாற்றப்பட்டு வந்த தனித்துவத் திற்கும் சமூக அடையாளத்திற்கும் - அச்சுறுத்தல்களும் சவால்களும் அதிகமாக எதிர்கொள்ளப்படுகின்ற இன்றைய சூழலில். முஸ்லிம்கள் தங்களது தனித்துவத்தையும் சமூகம் மத கலாச்சார அடையாளத்தையும் பாதுகாப்பதற்காக உடனடியாக இந்த நாட்டில் முஸ்லிம்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட அரசியல், நிர்வாகப் பிராந்தியமொன்றைக் கோர வேண்டிய நிலையில் உள்ளோம்.

இனப்பிரச்சினைக்கான தீவில் அதிகாரங்களை பிராந்தியங்களுக்கிடையிலேயே பங்கிடுவதென்பது இனப்பிரச்சினைக்கான ஒரு முடிவான தீவாக அமையப்போவதில்லை என்பதன் யதார்த்தத்தில். அதிகார அலகுகளும் இந்த நாட்டில் வாழும் எல்லாச் சமூகங்களுக்கிடையிலும் பங்கிடப்படல் வேண்டும் என்பதே இன்றைய இனப்பிரச்சினைக்கான உண்மையான தீவாகும்.

கடந்த நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக இந்த நாட்டில் சிங்கள பெருந் தேசிய இனவாதம் (Singhala Great Nation Chauvinism) ஒரு ஸ்தாபன மயமாகச் கப்பட்டதன் விளைவாக தமிழ் மக்கள் ஆயுதம் ஏந்த நிரப்பந்திக்கப்பட்டனர். அப்போராட்டத்தின் ஊடாக தங்களுக்கென்ற தனி இராச்சியம் ஒன்றைக் கோருகின்றனர். உண்மையில் இந்த நாட்டில் பெருந் தேசிய இனவாதம் முஸ்லிம்களை நசுக்கவில்லையா? அடக்கவில்லையா?

1915ம் ஆண்டு தென்னிலங்கையில் முஸ்லிம்களுக்கெதிராகக் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட கலவரமே இந்த நாட்டின் சிங்கள பெருந் தேசிய இனவாதத்தின் முதன்மை நடவடிக்கைகளின் ஒன்றாகும். சிங்கள பெருந் தேசிய இனவாதத்திற்கு முதல் பலியானவர்கள் இந்த நாட்டு முஸ்லிம்களே..

தமிழ் மக்களுக்கெதிராக அடக்கு முறைகளும், பாரபடசங்களும் இந்த நாட்டில் மேலெழுந்து இராத சூழலில் - அதற்கு பல தசாப்தங்களுக்கு முன்பே சிங்கள் பெருந் தேசிய இனவாதம் மூஸ்லிம்களை நசக்கி வந்துள்ளது. இன்மத், பொருளாதார, கலாச்சார, பண்பாட்டுத் தளங்களில் தொடர்ந்து அடக்கப்பட்டும் நசக்கப்பட்டும் வந்த மூஸ்லிம்களின் வாழ்வில் 70 வருடங்கள் கடந்த பின்தான், அவர்களின் தனித்துவத்தையும் சமூக அடையாளத்தையும் அரசியல் அடையாளத்தினாடாக நிருபிப்பதற்கும் மெய்ப்பிப்பதற்கும் “மூஸ்லிம் காங்கிரஸ்” தோற்றம் பெற்றது.

ஓன்றரை தசாப்தங்களுக்கு மேலான ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரசின் போராட்டப்பாதையில் இன்று, இலங்கை வாழ் மூஸ்லிம்களுக்கான ஒரு பாதுகாப்புப் யூமியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு தீவிரமாக உழைத்து வருகிறது.

இந்த நாட்டில் சிங்கள பெருந்தேசிய இனவாதம் தனக்கென ஒரு தேசிய ரீதியான கட்டமைப்பை அல்லது அதிகாரத்தை ஏற்கனவே கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் மக்கள் தங்களுக்கான ஒரு தேசிய ரீதியான அதிகாரத்திற்குப் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அதே தடத்தில், கடந்த கால வரலாற்றுப் பாடங்களின் அடிப்படையில், மூஸ்லிம்களும் இந்த நாட்டில் தங்களுக்கென ஒரு கட்டமைப்பை அல்லது அதிகாரத்தைக் கோருவதற்கு உரித்துடையவர்களாகின்றார்கள்.

இந்த நாட்டில் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வில் சிங்கள மக்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட பிராந்தியங்கள், தமிழ் மக்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட பிராந்தியங்கள் என, அடையாளப்படுத்தப்படும் போது மூஸ்லிம்களின் பெரும்பான்மைப் பிராந்தியமும் உருவாக்கப்படல் வேண்டும் என்பதில் ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் உறுதியாகவிருக்கிறது.

இலங்கை வாழ் மூஸ்லிம்கள் இந்த நாட்டின் மொத்தச் சனத்தொகையில் 8 வீதமாக உள்ளனர். பருத்தித்துறை தொடக்கம் தெய்வேந்திர முனைவரையும் பொத்துவில் தொடக்கம் கொழுப்பு வரையும் மூஸ்லிம்களின் வாழ்விடங்களாக

வள்ளன. நாட்டின் திக்கெட்டுத் திசைகளிலும் பரந்து வாழும் முஸ்லிம்கள் இந்த நாட்டில் தங்களுக்கென ஒரு முஸ்லிம் பெரும்பான்மை அரசியல் நிர்வாகப் பிராந்தியத்தை - முஸ்லிம்களின் பாதுகாப்புப் யுமியாக வென்றெடுப்பது. இலங்கை வழி முஸ்லிம்கள் அனைவரினதும் கடமையாகும்.

**1981ம் ஆண்டின் சனத்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி
மாவட்ட அடிப்படையில் முஸ்லிம்களின் குடிசன வீதம்**

மாவட்டம்	முஸ்லிம்களின் சனத்தொகை வீதம்	மாவட்டம்	முஸ்லிம்களின் சனத்தொகை வீதம்
01. அம்பாறை	41.53	12. புத்தளம்	9.72
02. மட்டக்களப்பு	23.97	13. குருநாகல்	5.05
03. திருக்கோணமலை	28.97	14. காலி	3.18
04. யாழ்ப்பாணம்	1.66	15. மாத்தறை	2.55
05. மன்னார்	26.62	16. அம்பாந்தோட்டை	1.12
06. வவுனியா	6.92	17. அனுராதபுரம்	7.12
07. முல்லைத்தீவு	4.87	18. பொலநறுவை	6.50
08. கருத்துறை	7.46	19. இரத்தினபுரி	1.70
09. கண்டி	9.95	20. கோலை	5.10
10. மாத்தளை	7.23	21. பதுளை	4.17
11. நுவரெலியா	2.81	22. மொன்றாகலை	1.90
		23. கொழும்பு	9.4

மாகாண அடிப்படையில் மொத்த சனத்தொகையில்
முஸ்லிம்களின் வீதத்தை நிரற்படுத்தும் போது

	மாகாணம்	மொத்த சனத்தொகையின் முஸ்லிம்களின் வீதம்
1.	கிழக்கு மாகாணம்	33.00
2.	மத்திய மாகாணம்	7.30
3.	வடமத்திய மாகாணம்	6.50
4.	வடமேல் மாகாணம்	6.40
5.	மேற்கு மாகாணம்	6.10
6.	வடக்கு மாகாணம்	4.06
7.	ஊவா மாகாணம்	3.50
8.	சப்ரகமுவ மாகாணம்	3.30
9	தென் மாகாணம்	2.50

இலங்கையில் மாகாண அடிப்படையில் முஸ்லிம்கள் இவ்வீதத்தில் வாழ்கின்றனர். இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களின் மொத்த சனத்தொகையில் 40 வீதமானோர் வடக்கு, கிழக்கில் வாழ், 60 வீதமானோர் ஏனைய ஏழு மாகாணங்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இவ்வடிப்படையில், முஸ்லிம்களுக்கான ஒரு தனித்துவ அதிகார அலகைக் கோருவதற்கான சாதகமான ஆடிப்படை அம்சங்களைக் கொண்டிருப்பது கிழக்கு மாகாணமாகும். இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தை அடையாளப்படுத்தக்கூடிய ஒரு முஸ்லிம் பெரும்பான்மை அலகை முஸ்லிம்கள் கோரி நிற்பதில் பின்னடைபவர்களாக இருப்பர்களோனால், இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் அடக்கப்படுபவர்களாகவும் தங்களுக்கென்ற

அரசியல் அதிகாரத்தை இழந்து நிற்பவர்களாகவும் - இதனாடாக எதிர்காலத்தில் மூஸ்லிம்களுடைய சுதந்திரம். சுயாதீனம் மறுக்கப்பட்டு குற்றேவெல் செய்யும் ஓர் இனமாக மாறிவிடும் அபாயம் குறித்து மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் இன்று தாங்க துரிசனத்தோடு சிந்தித்து - மூஸ்லிம்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட அரசியல், அதிகார அலகைக் கோரி நிற்கிறது.

சிங்கள பெளத்த பெருந் தேசிய இனவாதம் பிற இனங்களை சிங்கள ஆளுகைக் குள் வசப் படுத்துவதற் கான நீண்ட கால திட்டமாக செயற்படுத்தப்பட்டு வரும் சிங்கள குடியேற்றங்களால் இந்த நாட்டில் பூர்வீகமாய் மூஸ்லிம்கள் கொண்டிருந்த நிலங்களையும் அரசியல் பலத்தையும் கடந்த காலத்திலிருந்து தொடர்ந்து இழந்து வந்திருக்கிறோம்.

1980க்குப்பின் தோற்றும் பெற்ற தமிழ் தேசிய ஆயுதப் போராட்டத்தாலும் மூஸ்லிம்கள் இந்த நாட்டில் மிகவும் நெருக்கடிக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பது வரலாறாகும். இரண்டு பெருந் தேசிய இனங்கள் சிறுபான்மையான மூஸ்லிம்களை நசுக்கி அடக்கிவைப்பதையே தங்களது பிரதான செயற்பாடாக கொண்டிருப்பது கடந்த காலத்தினாடே நிறுபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இலங்கையில் ஒரேயொரு மூஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாவட்டமான அம்பாறை மாவட்டம் இன்று மூஸ்லிம்களிடம் இல்லை. 1994ம் ஆண்டின் வாக்காளர் இடாப்பு இதனை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. 1946ம் ஆண்டு சனத் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி புத்தளம் மாவட்டத்தில் 31 வீதமாக இருந்த மூஸ்லிம்கள் 1981ம் ஆண்டின் சனத் தொகை கணக்கெடுப்பின் போது 9.12 வீதமாக திட்டமிட்டு பலவீனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டின் ஏனைய மாவட்டங்களிலும் மூஸ்லிம்களின் சனத் தொகைப் பலத்திற்கும் இதுவே நடந்திருக்கிறது.

இலங்கையில் பெரும்பான்மை மூஸ்லிம் மாவட்டமான அம்பாறை திட்டமிட்டு அபகரிக்கப்பட்ட பின்னும். புத்தளம் மாவட்டத்தில் 31 வீதமாக இருந்த மூஸ்லிம்கள் 9.12 விதமாக பலவீனப்படுத்தப்பட்ட பின்னும். 24 மணி நேர அவகாசத்தில் வடக்கில் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்து வந்த மூஸ்லிம்கள் துரத்தியடிக்கப்பட்ட பின்னும். காத்தான்குடி பள்ளிவாசல் படுகொலை, ஏறாவூர்,

அழிஞ்சுப்பொத்தானை, கிண்ணியா கிராமப் படுகொலைகளின் பின்னும். வடக்கு கிழக்கிலும். வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியேயும் மூஸ்லிம்களுக்கெதிரானஇரு தேசியவாத இனவாத அடக்குமுறைகளும் நசக்குதல்களும் கூர்மையடைந்ததன் பின்னும் - இலங்கை வாழ் மூஸ்லிம்கள், தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற் காக, ஒரு பெரும்பான்மை மூஸ்லிம் அரசியல், அதிகார பிராந்தியத்தைப் பெறுவது அவசியத்திலும் அவசியமாகிறது.

எதிரே இருள் கவிந்து சூழ்ந்திருக்கும் அச்சுறுத்தல் மிக்க காலத்தை இலங்கை வாழ் மூஸ்லிம்கள் கடப்பதற்கு ஒரு பாதுகாப்புக் கவசமாக மூஸ்லிம்களுக்கான அரசியல் அதிகாரக் கோரிக்கை இன்று உள்ளது.

மூஸ்லிம்கள் அனைவரும் இலங்கையில் சமத்துவமான, அரசியல் பாதுகாப்புள்ள இனம் என்ற உத்தரவாதத்தை பெறுவதற்குத்தான். மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் இன்று, மூஸ்லிம் பெரும்பான்மை அரசியல் நிர்வாக அல்லைக் கோருகின்றது.

தமிழ் மக்கள் எப்படி சிங்கள் ஆக்கிரமிப்பு நசக்குதலிலிருந்து தங்களை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக தமிழ் மக்கள், பெரும்பான்மையான அரசியல், அதிகார அல்லைக் கோருவது எப்படி நியாயமானதோ, அதன் அடிப்படையில், இரு பெரும் தேசிய வாதத்தின் நெருக்குதல்களால் சிறைவடைந்திருக்கும் மூஸ்லிம்களும் தங்களை எதிர்காலத்தில் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான ஓர் அதிகார அல்லை கோருவதை, உண்மையில் இந்த நாட்டில் வாழும் அனைத்து மக்களுக்கும் சமத்துவமான உரிமை வழங்கப்படல் வேண்டுமென நியாயமாக சிந்திப்பவர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

தமிழ் தேசியவாத எழுச்சியும் வடக்கு கிழக்கு வாழ் முஸ்லிம்களும்

தமிழ் தேசத்தின் தேசியவாத எழுச்சியை இரு பரிமாணங்களில் பார்க்கவேண்டியதாக உள்ளது.

01. ஜனநாயக தமிழ்தேசியப் போராட்டம்.
02. ஆயுத தமிழ்தேசியப் போராட்டம்

தமிழ் தேசியவாதமானது சிங்கள பொத்த ஆக்கிரமிப்பு வாதத்தின் விளைவே என இலங்கையின் போராட்ட வரலாற்றை நோக்க வேண்டியுள்ளது. நீதியும் - சமத்துவமும் மறுக்கப்பட்ட சிங்கள தேசத்திலிருந்து தமிழ் மக்களையும் மன்னையும் பாதுகாப்பதற்கான வெளிப்பாடாகவே தமிழ் தேசியம் வடக்கு கிழக்கில் எழுச்சி பெற்றது.

1985களின் ஆரம்ப காலம் வரை தமிழ் தேசிய விடுதலைப் பாதையில் முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு கணிசமாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. தமிழ் மொழியை முஸ்லிம்கள் தாய் மொழியாக கொண்டிருந்ததன் காரணத்தாலும் தமிழ் மொழியில் கொண்ட பற்றினாலும் - வடக்கு கிழக்கில் முஸ்லிம் பிரதேசங்களில் ஏற்பட்ட சிங்கள குடியேற்றத் திட்டத்தினால் ஏற்பட்ட இழப்பினாலும். வெறுப்பினாலும் அரசு. நிருவாக வேலைவாய்ப்புக்களில் முஸ்லிம்களுக்கு பாரபட்சம் காட்டப்பட்டதினாலும் - அரசு நிருவாக மட்டங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சிங்கள மொழித்தினிப்பாலும் பொத்த தேசிய வாதத்தினால் நக்கப்பட்டதாலும் - அவை தமிழ்பேசும் தமிழ், முஸ்லிம் சமூகங்களின் பொதுவான பிரச்சினையாக இருந்ததாலும் தமிழ் தேசிய வாதத்தின் போராட்டப்பாதையில் முஸ்லிம்கள் பங்களிப்பாற்றினர்.

தமிழ் காங்கிரஸின் அரசியல் ஆரம்பம் தொட்டு முஸ்லிம்கள் தமிழ் அரசியலோடு தங்களை வடக்கு கிழக்கில் இணைத்துப் பார்த்தே வந்தனர். தமிழ் காங்கிரஸில் இருந்து தந்தை செல்வா பிரிந்து தமிழராக் கட்சியை தொடங்கிய போது அக்கட்சியில் ஆரம்பத்திலிருந்தே முஸ்லிம்களும் தந்தை செல்வாவுடன் இருந்தனர்.

1956 ஏப்ரலில் தமிழராக்கட்சி சமஷ்டிக் கோரிக்கையை முன்வைத்து வடக்கு கிழக்கில் தேர்தலில் போட்டியிட்டு பத்து தொகுதிகளில் வெற்றி பெற்றது.

அதில் கிழக்கு மாகாணத்தில் கல்முனை, பொத்துவில்தொகுதிகளில் தமிழரசுக் கட்சி சார்பில் எம்.எஸ். காரியப்பா, எம்.எம். முஸ்தா ஆகியேர் தெரிவாகினர்கள்.

கிழக்கு மாகாணத்தில் 1956ம் ஆண்டிலிருந்த ஏழு தொகுதிகளில் நான்கு தொகுதிகளில் தமிழரசுக் கட்சி வெற்றி பெற்றதானது மூஸ்லிம்களின் பங்களிப்புடனேயாகும். மன்னார் மாவட்டத்தில் தமிழரசுக்கட்சி சாபில் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்ற லி. அழகக்கோன் என்பவருக்கு அத்தேர்தலில் மன்னார் மாவட்ட மூஸ்லிம்கள் தங்கள் கணிசமான ஆதரவை வழங்கியிருந்தனர்.

கிழக்கு மாகாணத்தில் 1956ம் ஆண்டின் தேர்தலின்போது மூஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவத்துக்குரிய நான்கு தொகுதிகளான கல்முனை, பொத்துவில், கல்குடா, முதூர் தொகுதிகளில் ஐக்கி தேசியக்கட்சி, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சிகளின் சார்பில் போட்டியிட்ட பெருந்தேசிய இனவாதத்தின் ஏஜென்டுகளை கல்முனை, பொத்துவில் தொகுதிகளில் மூஸ்லிம்கள் நிராகரித்தது தமிழ் தேசியத்தின்பால் அவர்கள் கொண்ட நம்பிக்கையின் பேரில்தான்.

தந்தை செல்வா அவர்கள் தமிழரசுக் கட்சியை ஆரம்பிப்பதற்கான பிரேரணையில் “நியாயமற்றதும் பல மொழி பேசும் மக்களை கொண்ட நாட்டிற்கு ஏற்காததுமான இன்றைய ஒற்றையாட்சி அமைப்பின்கீழ், இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்கள் மென்மேலும் கீழான நிலைக்கு தாழ்த்தப்படுவதை உணர்கிறோம். தமிழ்பேசும் மக்கள் இந்த நாட்டில் சுதந்திரமும் சுயமரியாதையுமின் பிரஜைகளாக எதிர்காலத்தில் வாழ்வதற்கு தடையாக, பாதகமான சட்டங்களை ஒக்குவதையும் அதற்கான நிர்வாகத்தை மேற் கொண்டிருக்கும் இன்றைய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளையும் நோக்கத்தையும் அறிந்தோம். இந்த அடிப்படை பிரச்சனையை நீதியாகவும் ஜனநாயக நீதியாகவும் தீர்ப்பதற்கு ஒரே வழி ஐக்கிய இலங்கையின் சமஷ்டியின் ஓர் அங்கமாக இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு ஒரு சுயாட்சி அரசை நிறுவுவதேயாகும். இவ்விலக்கை அடைவதற்கு உழைக்க உறுதிபூண்டு தமிழ் பேசும் மக்களின் தேசிய நிறுவனமாக தமிழரசுக்கட்சி இயங்குவதென்று தீர்மானிக்கிறது” என்றே அன்று பிரேரிக்கப்பட்டது.

1950 காலப்பகுதிகளிலும் அதற்குப்பின்னான மூன்றாம் தசாப்த காலத்தினுள்ளும் ஜனநாயக தமிழ் தேசியவாதம் மூஸ்லிம்களை அச்சுறுத்தாத குழலில் சிங்கள தேசிய இனவாதத்தின் தாக்கமே அன்று மூஸ்லிம்களை அச்சுறுத்தி வந்திருந்தது. தமிழ் தேசியவாதம் மூஸ்லிம்களை பாதுகாக்கும் என்றே பெருமளவான மூஸ்லிம்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர்.

தந்தை செல்வநாயகம் அவர்கள், “தமிழ் பேசும்” கருத்தாக்கத்தை பயன்படுத்தி வந்தாலும் அத்தமிழ் பேசும் மக்களில் தமிழ்-முஸ்லிம் என்ற மத தனித்துவ அடையாளத்தை அவர் எப்போதும் மறுதலிக்கவில்லை. திருமலையில் நடைபெற்ற தமிழரசுக்கட்சியின் மகாநாட்டில் தந்தை செல்வாவின் உரை இதனை எமக்கு தெளிவுபடுத்தி நிற்கிறது.

‘இது தமிழ்நடையை போராட்டம் மாத்திரமல்ல, தமிழ் பேசும் மக்களின் போராட்டம். அதிகாரம் தமிழர், முஸ்லிம்கள் என்ற கிருசமுகங்களிடையேயும் பங்கிடப்படல் வேண்டும்’ என்றார்.

சிங்கள அரசாங்கங்களுக்கு எதிராக வடக்கு கிழக்கிலும், வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியேயும் ஐனநாயக தமிழ் தேசிய வாதிகள் நடாத்திய அனைத்துப் போராட்டங்களிலும் முஸ்லிம்கள் தங்கள் பங்களிப்பை வழங்கினர்.

1959ம் ஆண்டு திருமலையில் நடைபெற்ற தமிழரசுக் கட்சியின் மகாநாட்டுத் தீர்மானங்களில் ஆகக்குறைந்தது வடக்கிலோ கிழக்கிலோ ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாகாணங்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென தெளிவாகத் தீர்மானிக்கப் பட்டிருகின்றது.

1977ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பாரானுமன்ற பொதுத்தேர்தலில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி வடக்குக் கிழக்கில் தனி நாட்டுக்கான ஆணையை கோரிய போது கூட - “முஸ்லிம் ஜக்கிய முன்னணி” என்ற, ஒரு ஸ்தாபனம் அவர்களுடன் ஒரு ஒப்பந்தமொன்றை செய்து கொண்டு அத்தேர்தலில் போட்டியிட்டது.

இவ்வாறு தமிழ் தேசியவாத எழுச்சியுடன் வடக்கு கிழக்கில் இணைந்திருந்த வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களை ஐனநாயக வழி வந்த தமிழ் தேசியவாத சக்திகள் தந்தை செல்வாவின் மறைவின் பின் தள்ளத்தொடங்கின. தமிழ் விடுதலைக் கூட்டணி என ஆரம்பிக்கப்பட்ட கட்சி. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியாக பின்னால் பெயர் மாற்றப்பட்டது.

தமிழ் தேசிய ஆயுதப் போராட்ட அமைப்புகளும் வடக்கு கிழக்கு மூஸ்லிம்களும்

1980க்குப்பின் ஆயுதப் போராட்ட வடிவமாக உச்சம் பெற்ற தமிழ் தேசியவாதப் போராட்டம் வடக்குக்கிழக்கிலிருக்கும் தமிழ் பேசும் மக்களுக்காகவே என பிரச்சாரப்படுத்தப்பட்டது. உண்மையில் 1960, 70 களில் தமிழ் தேசியத்துடன் மூஸ்லிம்கள் இணைந்து செல்ல என்னென்ன அடிப்படைக் காரணிகள் பகைப்புலமாக இருந்தனவோ அதேகாரணிகள் அனைத்தும் மேலும் மேலும் மூஸ்லிம்களை நகக்கியதால் 1980 களிலும் தமிழ் தேசியவாத ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு மூஸ்லிம்கள் ஆதரவு அளிக்கலானார்கள்.

வடக்கு கிழக்கிலுள்ள மூஸ்லிம் இளைஞர்களில் கணிசமானோர் ஆயுதப்போராட்டத்தில் நேரடியாக ஈடுபட்டனர். பெருமளவான வர்த்தகர்கள் தனவந்தர்கள் தமிழ் தேசியவாத ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு பண உதவி வழங்கினார்கள். வடக்கு கிழக்கிலுள்ள பெருமளவான மூஸ்லிம் கிராமங்கள் ஆயுதக் குழுக்களின் புகலிடப் பிரதேசங்களாயிருந்தன.

1984 களின் பின் கிழக்கில் ஆயுத அமைப்புக்களின் நடவடிக்கைகள் மூஸ்லிம்களை ஓர் அடக்கு முறையின் கீழ் வைத்திருப்பதற்கான எத்தனங்களை வெளிப்படுத்தியது. மூஸ்லிம்களிடம் கப்பம்., வரி போன்றவற்றை கேட்டும் பெருமளவு பணம் பறித்தும், மூஸ்லிம்களை கடத்தியும், மூஸ்லிம் நிறுவனங்களை கொள்ளையடித்தல் என வெளிப்பட்ட தமிழ் தேசியவாதத்தின் ஆயுத முகம் மூஸ்லிம்களை அச்சுறுத்தியது.

மார்க்ஸில் கொள்கை வழிவந்த கொள்கை வழிவந்த EROS, EPRLF போன்ற அமைப்புக்களும் கூட மூஸ்லிம்களை தமிழர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்தி. அடக்கி ஆளப்படவேண்டிய ஒரு சமூகமாகவே பர்த்து நின்றன. EROS, EPRLF கூட, இன்த்துவேச சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்டு அவ் அமைப்புக்களால் சிந்திக்க முடியவில்லை.

தமிழ் ஆயுத அமைப்புக்களுக்கும் மூஸ்லிம்களுக்கிடையேயும் முரண்பாடுகள் வெடித்ததின் விளைவாக கிழக்கில், 1985 ஏப்ரல் 13, 14 ஆம் திகதிகளில் கலவரமொன்று வெடித்தது. ஆயுத அமைப்புக்கள் பகிரங்கமாக மூஸ்லிம்களுக்கெதிராக யுத்தத்தை பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு மூஸ்லிம் கிராமங்கள் மீதும் மூஸ்லிம்களுக்கு சொந்தமான பொருளாதார நிலைகளின் மீதும் துப்பாக்கிகளினாடே அராஜகம் புரிந்தன.

தூரதிஷ்டவசமாக, 1985 ஏப்ரலில் கிழக்கில் முஸ்லிம்களுக்கும் தமிழ் ஆயுத அமைப்புகளுக்குமிடையே ஏற்பட்ட முரண்பாடுகள் தமிழ் - முஸ்லிம் கலவரமாக உருப்பெற்று நின்றது. தமிழ் ஆயுத அமைப்புகள் முஸ்லிம்களையும் முஸ்லிம்களின் பொருளாதார வளங்களையும் மட்டுமல்ல, முஸ்லிம் புத்திஜீவிகளையும் அழித்தொழிப்பதில் ஈடுபட்டனர்.

முதூர் உதவி அரசாங்க, அதிபர் ஜனாப் ஹபிப் முகம்மட், மன்னார் அரசாங்க அதிபர் ஜனாப் மக்பூல், குச்சவெளி உதவி அரசாங்க அதிபர் ஜனாப் இப்ராஹீம், ஓட்டமாவடி உதவி அரசாங்க அதிபர். வை. அஹ்மத். முன்னாள் முதூர் முதல்வர் அப்தூல் மஜீத் ஓட்டமாவடி சட்டத்தரணி முகயதீன் போன்றவர்கள் திட்டமிட்டு இத்தமிழ் ஆயுத அமைப்புகளால் படுகொலை செய்யப்பட்டனர்.

1956 லிருந்து, சிங்கள பெருந் தேசிய இனவாதம், தெற்கில் கலாச்சாரத்துறைகளின் ஊடாக, "தமிழ் முஸ்லிம் சமூகங்களை இந்த நாட்டிற்கு சொந்தமானவர்கள் அல்ல என, பிரச்சாரப்படுத்துவதற்கு சிங்கள கலாச்சார தளங்களில் எவ்வாறு தீவிரமாக இயங்கினவோ - அதே போல தமிழ் தேசியவாத ஆயுதக்குழுக்களும் ஆயுதக் கலாச்சாரத்தின் ஊடாக முஸ்லிம்களை எதிரிகள் என்ற நிலைக்கு தள்ளி விட்டன.

இவ்வாயுதக் கலாச்சாரத்தினுடாக முஸ்லிம்களுக்கெதிரான இனவாத உணர்வு சமூக மட்டத்தில் ஆழப்பதிக்கப்பட்டு தமிழ் தேசியவாத ஆயுத அரசியலின் உதவியிடன் ஒரு தீவிர கட்டமைப்பை 1985 களில் தமிழ் தேசியவாதம் தோற்றுவித்து, தமிழ் தேசியத்திலிருந்து முஸ்லிம்களை வேறுபடுத்தத் தொடங்கியது.

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தேசியத் தலைவர் ஜனாப். எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் அவர்கள் தனது அரசியல் பாதையை தமிழ் தேசியத்துடன் இணைந்தே ஆரம்பித்தார். யாழ்ப்பாணம் தொடக்கம் பொத்துவில் வரை ஜனநாயக தமிழ் தேசியவாத தலைமைகளுடன் தமிழ் தேசியவாத அரசியலுக்காக தன்னை அர்ப்பணித்துச் செயல்பட்டார். இவர் மட்டுமன்றி வடக்கு கிழக்கில் பல்வேறு கிராமங்களைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் அரசியலறிவாளர்கள் ஜனநாயக தமிழ் தேசியவாதத்துடன் கைகோர்த்தே நின்றனர். இவர்களின் பாதையில் இவர்கள் கண்ட அனுபவங்களினுடாக எழுந்த நம்பிக்கையீனங்களுக்கு 1985க்குப்பின் ஆயுத தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் இனவாத முத்திரையின் வெளிப்பாடுகள் பதில் சொல்லிற்று.

1985க்குப் பின் முஸ்லிம்களை இரு பெரும் இனங்களின் நகக்குதலிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கும். விடுவிப்பதற்கும். முஸ்லிம்களுக்கான

தனி அரசியல் ஸ்தாபனத்தின் தேவை முஸ்லிம் சமூக மட்டங்களில் உணரப்பட்டது. அதன்பலன் முஸ்லிம்கள் தங்களின் தனித்துவமான குரலை வெளிப்படுத்துவதற்காக தேசிய ரீதியில் பரவலான ஆதரவுடன் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அரசியல் கட்சியாக 1986களில் கொழும் “பாஷா விலாவில்” பிரகடனம் செய்தது.

1987ம் ஆண்டு யூலை மாதம் ஏற்படுத்தப்பட்ட இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தில், வடக்கு கிழக்கில் வாழும் முஸ்லிம்களுக்கு எவ்விதமான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளும் உத்தரவாதங்களும் இருக்கவில்லை. ஜக்கிய தேசியக்கட்சிக்கு வடக்கு கிழக்கில் வாழும் முஸ்லிம்கள் தொடர்பாய் அக்கறை இருக்கவில்லை. ஜக்கி தேசியக்கட்சியிலிருந்த அன்றை கிழக்கு முஸ்லிம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனாவின் சட்டப்பையிலுள்ள தங்களது இராஜினாமா கடிதங்களுக்குப் பயந்து கொண்டிருந்தனர்.

LTTE, EROS, EPRLF, TELO, ENDLF போன்ற தமிழ் அமைப்புக்கள் தமிழ் தேசியவாதக் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில் இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர். (விடுதலைப்புவிகள் பின்நாட்களில் இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்தது) இவ்வமைப்புகள் முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைகள். தீர்வுகள் பற்றிய எதனையும் பேசவுமில்லை அக்கறைப் படவுமில்லை.

இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தினால் ஏற்பட்ட வடக்கு கிழக்கு தற்காலிக இணைப்பினால் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம்களின் பலம் 17 வீதமாக குறைக்கப்பட்டு, முஸ்லிம்களின் எதிர்கால வாழ்வு கேள்விக்குறியாக்கப்பட்டது. இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் நடைபெற்ற மாகாண சபைத்தேர்தலில் வடக்கு கிழக்கு வாழ் முஸ்லிம்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை காப்பாற்றுவதற்காகவே ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் போட்டியிட்டது.

1987 ஜூலை 30ம் திகதி IPKF யின் வீருகையின் பின் வடக்கு கிழக்கில் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கைகள் பரவலாக கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டன. இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்து விடுதலைப்புவிகள் IPKFக்கு எதிராக யுத்தத்தில் ஈடுபட்டபோது, மேலும் ஆயுதமயப்படுத்தப்பட்ட ஆயுதக்குமுவினர்களான

EPRLF, ENDLF, TELO போன்ற அமைப்புக்கள் மூஸ்லிம் பிரதேசங்களில் தங்களின் மேலாடிக்கத்தை நிலை நிறுத்துவதில் தீவரமாகச் செயற்பட்டன.

பாகிஸ்தான் பிரிவினையின் பின், ஏற்பட்ட மூஸ்லிம் எதிர்ப்பில் வளர்க்கப்பட்டிருந்த இந்திய யுத்தச் சிப்பாய்கள், வடக்கு கிழக்கில் வாழும் மூஸ்லிம்களுக்கு எதிராகவும் அதே மனோநிலையில்தான் செயற்பட்டனர். இதன் காரணமாக EPRLF, ENDLF, TELO போன்ற அமைப்புக்களின் மூஸ்லிம் விரோத செயற்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக IPKF மூஸ்லிம்களுக்கெதிரான நடவடிக்கைகளுக்கு துணைநின்றது.

EPRLF, ENDLF போன்ற அமைப்புக்கள் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் அரசியல் நிர்வாக, அதிகார சக்திகளாக IPKF காலகட்டத்திலிருந்த போது மூஸ்லிம்களின் உரிமைகள், பாதுகாப்பு உத்தரவாதங்களுக்காக ஸ்ரீ லங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் இவ் ஆயுத சக்திகளுடன் போராட வேண்டியிருந்தது.

மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்த ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் மாகாண சபை உறுப்பினர் ஜனாப் அலிஉதுமான் அவர்கள் 1989 ஆகஸ்ட் 1 ம் திகதி வடக்கிழக்கு மாகாணத்தின் ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்த ENDLF யினால் பகிரங்கமாக படுகொலை செய்யப்பட்டார். ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் தேசியத்தலைவரை ENDLF படுகொலை செய்ய எடுத்த முயற்சியிலிருந்து 22.08.1989ல் ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் தேசியத்தலைவர் உயிர் தப்பினார்.

தமிழ் தேசியவாதம் மூஸ்லிம்களின் குரலை இக்காலகட்டத்தில் நக்குவதற்கு ஆயுத ரீதியாக திட்டமிட்டு இயங்கியது போல், அரசியல் ரீதியாகவும் மூஸ்லிம்களின் குரலை அடக்குவதற்கு பல வழிகளிலும் தீவிரமாக இயங்கியது. அதன் ஒரு வெளிப்பாடாக EPRLF அமைச்சரவையில் வடக்கிழக்கு மூஸ்லிம்களின் அரசியல் அபிளாசைகளுடன் எவ்விதமைன தொடர்பும் இல்லாத மூஸ்லிம் விரோத, மார்க்சிஸ வாதியான அபூர்ணப்பை மூஸ்லிம்களின் பிரதிநிதியாக காட்ட முனைந்து, மூஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தை ஏற்க மறுத்தனர்.

தமிழ் தேசிய இராணுவம் என்ற ஒரு இராணுவ அமைப்பை உருவாக்கிய ENDLF, EPRLF அமைப்பினர், சிவில் தொண்டர் படை (CVF) யிலிருந்த பல மூஸ்லிம் இளைஞர்களை பகிரங்கமாகவே படுகொலை செய்தனர்.

காரைதீவில் CVF கடமையிலிருந்த 42 முஸ்லிம் இளைஞர்கள் திட்டமிடப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டனர். CVF படையினருக்கான பயிற்சி முகாமாக விளங்கிய திருமலை 'ஜமாலியா' பயிற்சி முகாமில் பயிற்சியிலிருந்த முஸ்லிம் இளைஞர்கள் பலர் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். இவர்களைத் தேடிச் சென்ற உறவினர்களும் படுகொலை செய்யப்பட்டனர்.

தமிழ் ஆயுத அமைப்புகளுக்கும் - முஸ்லிம்களுக்கு மிடையே முரண்பாடுகளும் சந்தேகங்களும் அதிகமாகிக் கொண்டிருந்த கால கட்டத்தில் முஸ்லிம் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணி, டாக்டர் அல்-ஹாஜ் பதியுத்தீன் மற்றுத் அவர்களின் தலைமையில் 1988 ஏப்ரலில் தமிழ் ஈழ விடுதலைப்புலிகளுடன் ஓர் ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டது. அவ் ஒப்பந்தத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதற்கு நேர்மாறாகவே, விடுதலைப்புலிகள் முஸ்லிம்களிடம் 1990 ஜானுக்குப்பின் நடந்து கொண்டனர்.

முஸ்லிம் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணியுடனான விடுதலைப்புலிகளின் ஒப்பந்தத்தில், 'நாம் நிகழ்த்துகளின்ற உரையைப் போரானது இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்கள் அனைவருக்கும் சுதந்திரத்தையும் சமத்துவத்தையும் சபீ்ச்சமான வாழ்வையும் பெற்றுத்தருவதற்கான போராட்டமாகும். எமது தேசிய விடுதலைப் போராட்டப்பாதையில் மத, பிரதேச, வேறுபாடுகளாற்ற சகல மக்களினதும் சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்தியுள்ளோம்.'

'எமது போராட்ட இலக்கில் நாம் திழந்த நிலத்தை மீட்டெடுப்பதும் கிருக்கும் நிலத்தை காப்பாற்றுவதும் அவசியமாகும். தமிழ் பேசும் மக்களின் பாரம்பரிய மன்னில் முஸ்லிம்களின் நிலம்தான் அதிகமாக பறிபோயிருக்கின்றது. எனவே திழந்த மன்னின் ஒரு அங்குல நிலத்தைக்கூட விட்டுக்கொடுக்காது மீட்பது என்ற எமது போராட்ட இலக்கானது முஸ்லிம்களின் உரையைக் குரலையே முதன்மைப்படுத்துகின்றது.'

'தமிழ் தேசிய இனத்துள் தனித்துவமான கலை, கலாச்சாரம் பண்பாடுகளைக் கொண்ட கினக் குழுவினரான இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள், அச்சம், ஜயப்பாடுகளிலிருந்து தமது கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு, மதம் போன்றவற்றை போற்றி வளர்க்கவும் பாதுகாக்கவும் அனைத்து உரையைகளுக்கும் சுதந்திரத்துக்கும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளாகிய நாம் உத்தரவாதம் வழங்குகின்றோம்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

முஸ்லிம் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணிக்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்கும் டெட்டே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு இனங்கிக்கொள்ளப்பட்ட 18 அம்சங்களில் முதலாவது அம்சம் பின்வருமாறு உள்ளது.

‘(1) கிலங்கை வாழ் மூல்லீம்கள் தமிழ் மொழியை பேசுபவர்களாக இருப்பினும், அவர்கள் வேறுபட்ட தனித்துவத்தைக் கொண்ட தமிழ் தேசியத்தினுள் உள்ளடங்கிய ஒரு தினக்குழு என்பதனையும் வடக்கு கழக்கு மாகாணம் ஏனைய தமிழ் பேசும் மக்களது பாரம்பரிய தாயகமாகவுள்ளது போலவே, மூல்லீம்களது பாரம்பரிய தாயகமாகவுள்ளது என்பதனையும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.’

இவ்வொப்பந்தத்தில் அன்றைய முஸ்லிம் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணியின் செயலாளர் நாயகமாக இருந்த ஜனாப் எம்.ஐ.எம். முகைதீனும் தமிழ் விடுதலைப்புலிகளின் சிரேஷ்ட தலைவராக இருந்தவரும் விடுதலைப்புலிகளின் மத்திய குழு உறுப்பினருமான சதாசிவம் கிருஷ்ணகுமாரும் (கிட்டு) ஒப்பமிட்டுள்ளனர்.

1990 களில் ஜனாதிபதியாகவிருந்த ரணசிங்க பிரேமதாசாவுக்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்குமிடையே ஏற்பட்ட பேசுவார்த்தையின் காரணமாக வடக்கு கிழக்கில் விடுதலைப்புலிகள் 1989 மே தொடக்கம் 1990 ஜூன் வரையிலும் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தனர். இக்காலகட்டத்தில் விடுதலைப்புலிகள் 1988 ஏப்ரலில் முஸ்லிம் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணியுடன் முஸ்லிம்கள் தொடர்பாய் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அனைத்து அம்சங்களையும் உதாஶனப்படுத்தி, தனித்தமிழ் தேசியத்தினுள் மேலாதிக்கம் செய்யப்பட்ட ஓர் இனமாக முஸ்லிம்களை வாழ நிரப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

பிரேமதாசாவின் ஆசீர்வாதத்துடன் வடக்கு கிழக்கில் சகல அதிகாரங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டிருந்த விடுதலைப்புலிகள் முஸ்லிம்களின் மீது அதிக நெருக்குதல்களைத் தொடுத்தனர். இது தொடர்பாய் பாரானுமன்றத்தில் ஸ்ரீவங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தேசியத்தலைவர் நியாயம் கேட்டபோது, அன்றைய ஜக்கிய தேசியக்கட்சி அரசாங்கத்தில் பாதுகாப்பு அமைச்சராக இருந்த ரஞ்சன் விஜயரத்ன புலிகளின் செயற்பாட்டை நியாயப்படுத்தவே முயன்றார்.

1990 ஜூன் 12ல் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்கு மிடையே ஏற்பட்ட யுத்தத்தின் பின் வடக்கு கிழக்கில் மூஸ்லிம்கள் விடுதலைப் புலிகளின் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட இன்றியான யுத்தத்திற்கு பலியானார்கள் யாழ்ப்பாணம் சோனக தெரு தொடக்கம் பொத்துவில் வரை வாழ்ந்த மூஸ்லிம்களை விடுதலைப்புலிகள் இன அழிப்பு, இனச் சுத்திகரிப்பு நடவடிக்கைகளுக்குட்படுத்தினர்.

1990 ஜூலை 14ல் புனித ஹஜ் கடைமை நிறைவேற்றி விட்டு நாடு திரும்பிய 60க்கு மேற்பட்ட ஹஜ்ஜாஜிகளை மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் உள்ள ஒந்தாச்சிமடத்தில் வைத்து புலிகள் படுகொலை செய்தனர்.

1990 ஒகஸ்ட் மாதம் 3இம் திகதி காத்தான்குடி பள்ளிவாசலில் தொழுது கொண்டிருந்த 167 மூஸ்லிம் களை வணக்க நிலையில் வைத்து விடுதலைப்புலிகளின் மட்டக்களப்பு இராணுவத்தலைவர்களில் ஒருவராக இருந்த ரஞ்சித்தப்பா தலைமையிலான குழு படுகொலை செய்தல்.

1990 ஒகஸ்ட் 12ம் திகதி ஏறாவூர்க்கிராமத்தைச் சுற்றி வளைத்து 173 மூஸ்லிம்களை படுகொலை செய்தனர். அழிஞ்சிப்பொத்தானை கிராமத்தில் நன்றிரவில் உறங்கிக்கொண்டிருந்த நூற்றுக்கணக்கான மூஸ்லிம்களையும் மூஸ்லிம் பாலகர்களையும் விட்டுவைக்காது புலிகள் படுகொலை செய்தனர்.

பொத்துவில் பஸ் படுகொலை, அக்கரைப்பற்று வயல்வெளி படுகொலை, சாய்ந்தமருது சந்தைப் படுகொலை, என விடுதலைப்புலிகளின் மூஸ்லிம் இன அழிப்பு யுத்தம் தீவிரமடைந்தது.

கிழக்கு பொலிஸ் நிலையங்களில் கடமையாற்றிய நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் மூஸ்லிம் பொலிசாரை சிறைப்பிடித்த விடுதலைப்புலியினர் மூஸ்லிம் பொலிசாரை மாத்திரம் வேறுபடுத்தி சுட்டுக் கொண்டனர்.

சம்மாந்துறைக் கிராமத்தில் மாத்திரம் 1984ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1991ம் ஆண்டு காலப்பகுதி வரை 132 மூஸ்லிம்கள் தமிழ் தேசியவாத ஆயுத அமைப்புகளால் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். 30.01.1990ல் ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் வடகிழக்கு மாகாண சபை உறுப்பினர் ஜனாப் எம்.வெ.எம். மன்குர் அவர்கள் விடுதலைப்புலிகளால் பகிரங்கமாக சுட்டுக்கொல்லப்பட்டு அவரது ஜனாச்சா கூட வழங்கப்படவில்லை.

1990 ஓக்டோபர் மாதம் விடுதலைப்புலிகள் யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, மன்னார், கிளிநொச்சி, மூல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்து வந்த வடக்கு வாழ் பூர்வீகர்க்குடி மூஸ்லிம்களை இனச் சுத்திகரிப்பு நோக்கில் வடக்கிலிருந்து துரத்தியடித்தனர்.

வடக்கில் பூர்வீகமாக தமிழ் மக்களுடன் ஐக்கியமாகவும் தமிழ் தேசிய சுயாட்சியை தமிழ் மக்கள் அடைவதற்கு எந்த விதத்திலும் தடையாகவும் இல்லாமல் இருந்த மூஸ்லிம்களை, ஹிட்டலர் காலத்து ஜெர்மன் சரித்திரத்தில் வருவது போல ‘மூஸ்லிம்’ என்ற, இன அடையாளத்துக்காக (Ethnic Identity) மாத்திரம் மூஸ்லிம்களை தங்கள் வாழ்விடம். பிறந்த மண்ணிலிருந்து துரத்தியடித்தனர். வடக்கிலிருந்த பள்ளிவாசல்கள், மத்ரஸாக்கள் துவம்சம் செய்யப்பட்டன.

‘யாழ்ப்பானத்திலுள்ள 16 பள்ளிவாசல்களைப் பொறுத்தவரை செம்மாதெரு பள்ளிவாசல் என அமைக்கப்படும் யாழ்நகரீலுள்ள கிப்பள்ளிவாசலைத் தவிர, மற்ற எல்லாப்பள்ளிவாசல்களும் மிக மோசமான நிலையில் உள்ளன. பெரிய பள்ளிவாசல், புதுப்பள்ளிவாசல் என்பன காருகள் வளர்ந்து மிக மோசமாக பாதிப்புற்றிருக்கின்றன. செம்மாதெரு பள்ளிவாசலில் கூட குப்பை கூழங்கள் நிறைந்து காணப்பட்டது. (வீரகேசரி - 05.10.1997, ரஹ்மராஜி)

80 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட வடக்கு வாழ் மூஸ்லிம்கள் வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியே அகதிமுகாம்களில் மிகவும் துயரமான வாழ்வை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார, பண்பாட்டுத் தளங்களில் மிகவும் பலவீனமான நிலையில் உள்ள இம்மூஸ்லிம்களை வெளியேற்றியதிலிருந்து இலங்கை வரலாற்றில் நீண்ட காலமாய் வழக்கத்திலிருந்து வந்த தமிழ் பேசும் மக்கள் என்ற கருத்தியலை (Ideology) திட்டவட்டமாக மூஸ்லிம்கள் நிராகரிக்க வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர்.

1990 ஜூனுக்குப்பிறகு கிழக்கில், அம்பாரை, மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை மாவட்டங்களில் வாழ்ந்த மூஸ்லிம்களை கிழக்கிலிருந்து இனச் சுத்திகரிப்பு செய்ய விடுதலைப்புவிகள் எடுத்த படுகொலை முயற்சிகள் வெற்றியளிக்கவில்லை. மூஸ்லிம் கிராமங்களை முற்றாக தாக்கி அழித்தும், விவசாய, வாந்தக நிலையங்களை அழித்தும் பொருளாதார நீதியாக மூஸ்லிம்களை நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்கிய போதும். ஒன்றிரண்டு கிராமங்களைத் தவிர கிழக்கில் எக்கிராமங்களிலிருந்தும் மூஸ்லிம்களை இனச்சுத்திகரிப்பு செய்ய முடியவில்லை.

வாழைச் சேனை, ஓட்டமாவடி, ஏறாவூர், காத்தான்குடி போன்ற மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள மூஸ்லிம் கிராமங்கள், அம்பாரை மாவட்டத்திலுள்ள பொதுவில், அக்கரைப்பற்று, சம்மாந்துறை, கல்முனை, மருதமுனை போன்ற மூஸ்லிம் எல்லைக்கிராமங்கள் விடுதலைப்புலிகளின் இனச் சுத்திகரிப்பு நடவடிக்கையை கிழக்கில் தோல்வியடையச் செய்தன.

வடக்கு கிழக்கு வாழ் மூஸ்லிம்கள் தங்கள் வாழ் நாளில் வடக்கு கிழக்கில் அனுபவித்தறியாத பெரும் உள்வியல் தாக்கத்திற்கு இக்காலத்தில் பெருமளவு உட்பட்டனர். ஒவ்வொரு மூஸ்லிமும் தான் “மூஸ்லிம்” என்ற ஒரே காரணத்திற்காக கொல்லப்படுவேன் என உறுதியாக நம்பினான்.

இவ்வரலாற்றினாலே கடந்த காலங்களில் மூஸ்லிம்கள் எதிர்கொண்ட இன அழிப்பு. இனச் சுத்திகரிப்பு. பொருளாதார அழிவு. கலாச்சார, பண்பாட்டு. உள் தளங்களில் ஏற்பட்ட பாதிப்புக்கள் காரணமாய் மூஸ்லிம்கள் தங்களுக்கென்ற ஒரு அதிகார அலகை எவ்வித விட்டுக் கொடுப்புகளுமின்றி பெற்றுக் கொள்வதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். சிங்கள தேசிய இனவாத சுக்திகள், தமிழ் மக்களை அடக்கியதற்கு எவ்விதத்திலும் குறைவில்லாமல் கடந்த கால வடக்கு கிழக்கு மூஸ்லிம்களின் வாழ்வும் இருப்பும் தமிழ் தேசிய சுக்திகளால் அடக்கிவைக்கப்பட்டது. சிங்கள தேசிய பெரும்பான்மை இனவாதம் தமிழ் மக்களை நசுக்குகிறது என்ற காரணத்திற்காக ஆயுதமேந்த நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட தமிழ் தேச ஆயுத சுக்திகள். திட்டமிட்டு, சிறுபான்மையான மூஸ்லிம்களை, நசுக்கிய வரலாறு மூஸ்லிம்கள் தமிழைப் பாதுகாப்பதற்கான ஒரு அரசியல் அதிகார பிராந்தியத்தை கோருவதற்கு நியாயமான அடித்தளத்தை கொண்டிருக்கிறது.

இச் சிந்தனை, இவ்வரலாற்றுத் தேவையின் காரணமாய் கடந்த காலங்களில் தமிழ் தேசியத்தால் வழக்கத்தில் சொல்லப்பட்டு வந்த தமிழ் பேசும் மக்கள் என்ற பதம். வடக்கு கிழக்கு மூஸ்லிம்களை தமிழ்களின் ஆதிக்கத்திற்கும் அடக்கு முறைகளுக்குமிடையே சிறைப்படுத்தி வைப்பதற்கான ஒரு சொற்றொடர் என்பது அனுபவங்களினாடாக நிரூபிக்கப்பட்டது. வடக்கு கிழக்கில் தமிழ் பேசும் மக்கள் என்ற பதத்தை தமிழ் தேசியத்தின் இனப்பார்வை கீழே தள்ளிவிட்டது.

வடக்கு கிழக்கில் தமிழ் மூஸ்லிம் மக்களுக்கிடையே இனக்கம். ஜக்கியம். சமூக வாழ்வு என்பன நிலவிய போதும், ஒரு கணத்தில் அதிகாரத்திலுள்ள அல்லது ஆயுதபலத்தை கொண்டிருந்த தமிழ் தேசிய சக்திகளால் இந்த ஜக்கியத்திற்கும் சமூக வாழ்விற்கும் இடையே வெடி குண்டை வீசி தமிழ் மக்களிலிருந்து மூஸ்லிம்களை பிரித்து விட முடிந்திருக்கிறது.

ஆகவே, வடக்கு கிழக்கில் தமிழ் பெரும்பான்மை அரசியல் அதிகார அலகுகளை கொண்டிருக்கும் தமிழ் தேசிய சக்திகளுடன் - வடக்கு கிழக்கில் வாழும் மூஸ்லிம்களின் பாதுகாப்பையும் இருப்பையும் உத்தரவாதப்படுத்து வதற்காக மூஸ்லிம் பெரும்பான்மை அரசியல் அதிகார அலகொன்றை ஏற்படுத்துவதன் ஊடாக மாத்திரமே வடக்கு கிழக்கில் தமிழ் மூஸ்லிம்களுக்கிடையே நீடித்த ஜக்கியத்தையும் சமூக வாழ்வையும் உறுதிப்படுத்த முடியும்.

மூஸ்லிம் மக்களை சமத்துவமுள்ள ஒரு சோதர சமூகமாக தமிழ் தேசிய சக்திகள் அங்கீரிப்பதன் ஊடாக மாத்திரமே, வடக்கு கிழக்கில் நிரந்தர சமாதானமிக்க வாழ்வை தோற்றுவிக்க முடியும்.. கடந்த காலங்களில் தமிழ் மக்களை அடக்கிய சிங்கள பௌத்த தேசிய இனவாதத்தால் சிங்கள மக்களும் சுதந்திரத்தை இழந்து நிற்பது போல் - தமிழ் பெரும்பான்மை இனம் மூஸ்லிம்களை அடக்க நினைத்தால், வரலாறு ஏவுவே கையளித்த நிலைகளுக்கு ஏற்ப தமிழ் மக்களும் சுதந்திரம் இழந்து நிற்க வேண்டி ஏற்படும். யதார்த்தத்தில் ஒரு இனத்தை அடக்கி மற்ற இனம் வாழ முடியாத நிலையை உலக வரலாறுகளில் காண்கின்றோம்.

“மனிதர்களே வரலாற்றை உருவாக்குகிறார்கள்” என்றார் மார்க்ஸ். ஏற்கனவே, வரலாறு கையளித்த அரசியல் நிலைமைகளுக்குள்ளேயே அரசியல் போக்குகள் இயங்குகின்றன. வடக்கு கிழக்கில் தமிழ் தேசிய போராட்ட எழுச்சி 1980க்குப் பின் மூஸ்லிம்களை பொறுத்தவரை மிகுந்த அவநம்பிக்கையையும் பாதுகாப்பின்மையையும் தோற்றுவித்திருக்கிறது. வடக்கு கிழக்கு மூஸ்லிம்களை பொறுத்தவரை கடந்த ஒரு தசாப்தகாலம் (1985 - 1995) மிகவும் துக்கரமானது. தமிழ் தேசிய ஆயுதப்போராட்ட எழுச்சியின் விளைவாக வரலாறு வடக்கு கிழக்கு மூஸ்லிம்களின் வாழ்வில் எவ்வாறு அவஸ்மாக நகர்ந்தது என்பதை மூஸ்லிம்கள் நிதர்சனமாக கண்டனர்.

தமிழ் மொழியும் இலங்கைவாழ் முஸ்லிம்களும்

இலங்கை வரலாற்றில் தமிழ் மொழியின் மீதான பற்றும். உறவும் இலங்கை வாழ் தமிழ்மக்களுக்கும் முஸ்லிம் மக்களுக்கும் பொதுவானதாகவே இருக்கிறது. தமிழை தாய் மொழியாகக் கொண்ட முஸ்லிம்கள் இலங்கை முழுவதும் காணப்படுகின்றனர்.

சிங்கள மொழிச் சூழல்களுக்கு மத்தியிலும் தென்னிலங்கை கிராமங்களில் கூட தமிழ்தான் தாய் மொழியாகவும் வீட்டு மொழியாகவும் முஸ்லிம்களால் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. தமிழை முஸ்லிம்கள் தாய் மொழியாக நேசிப்பதால் தமிழ் மொழியின் உயர்ச்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் முஸ்லிம்கள், தம்மை அர்ப்பணித்திருக்கின்றனர். இலங்கை போன்ற பல்லின, பல்மொழி, பல்கலாச்சார சூழல் நிலவும் நாடொன்றில் இனக்கள் சமூகங்களுக்குரிய வரைவிலக்கணத்தை வெறும் மொழியடையாளத்தை மட்டும் வைத்து வரையறுத்து விட முடியாது! இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள், இரு வேறுபட்ட கலாச்சார சூழலில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இலங்கையில் வாழும் மொத்த முஸ்லிம் சனத்தொகையில் 60 விதமானோர் வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியேயும் 40 வீதமானோர் வடக்கு கிழக்கிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். 60 வீதமான முஸ்லிம்கள் சிங்கள மொழி, சிங்களப் பண்பாடு, சிங்கள கலாச்சாரச் சூழல்களுக்கிடையே வாழ்ந்து வருவதும் பெருமளவிலான ஆண்கள் சிங்கள மொழியில் தேர்ச்சியுள்ளவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். சிங்கள கலை இலக்கியத்துறையிலும் முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு கணிசமாகவுள்ளது. அதே நேரம் தமிழ் மொழி ஊடான கலை, இலக்கிய முயற்சிகளிலும் தென்னிலங்கை முஸ்லிம்கள் அதிகபங்களிப்பாற்றியுள்ளனர்.

தென்னிலங்கையிலுள்ள திக்கெல்ல, தீர்காநகர், மினுவாங்கொட, அக்குறனை, மாவள்ள, பாணந்துறை புத்தளம் போன்ற பிரதேச முஸ்லிம்கள் தமிழ் மொழிக்கு தங்கள் கலை. இலக்கிய சிந்தனை முயற்சியினுடாக அதிக பங்களிப்பை வழங்கினர். அண்மையில் காலமான ரோசிரியர், ஜனாப் ம.மு.வே. உவைஸ் அவர்கள் தமிழ் மொழிக்கு இலங்கையில் ஆற்றிய பங்கு கணிசமாக

வள்ளது. அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தின் முதற் பேராசிரியராக சுவாமி விபுலானந்தர் 1931ம் ஆண்டு ஆடி மாதம். இந்திய பல்கலைக்கழகமொன்றில் பேராசிரியராக பதவியிலமர்ந்த முதலாவது இலங்கையரென்ற பெருமைக்குரிய வராகின்றார். அவருக்குப் பின், இரண்டாவது இலங்கை தமிழ் பேராசிரியர் என்ற இடத்தை ஜனாப் ம.மு. உவைஸ் அவர்களே பெறுகிறார்.

வடக்கு கிழக்கில் தமிழ் மொழிச்சிந்தனையின் ஊடாக ஒருங்கே இணைக்கப்பட்டுள்ள மூஸ்லிம்கள். தங்கள் சிந்தனையின் வாயிலாக தமிழ் மொழிக்கு தங்களது பங்களிப்பை வழங்கி வந்தனர் - வருகின்றனர். பேராசிரியர் ஜனாப் எம். ஏ. நுஹ்மான் போன்றவர்களுடன் தமிழ் மொழிக்கு கலை, இலக்கிய முயற்சிகளுடனான பங்களிப்பை அதிகமாக மூஸ்லிம் கலை இலக்கியவாதிகள் ஆற்றிவருகின்றனர்.

மூஸ்லிம் சிறுபான்மையினர் மொழியால் அல்லது இநத்தால் பிணையுண்டிராமல் மதத்தால் பிணையுண்டிருக்கிறார்கள். மொழி ஒற்றுமை அல்லது இனங்குறுமையை விட இஸ்லாமிய சகோதரத்துவமே மூஸ்லிம்களை நீண்ட காலமாய் ஒன்றாய் இணைத்து வந்திருக்கின்றது.

ஒட்டு மொத்தமான தமிழ் இலக்கியத்தில் கூட, மூஸ்லிம்கள் தங்களது தனித்துவத்தை அடையாளப்படுத்துவதற்காக “இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம்” என்ற, எண்ணக்கருவை பாவித்தே வந்திருக்கின்றனர். இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் என்பது தமிழில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகி விட்டது. இவ்வெண்ணைக்கரு, மூஸ்லிம்கள் மதத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது.

1951ம் ஆண்டு ஜான் கம் திகதி இலங்கைப் பாரானமுன்றத்தில் “சிங்களம் மட்டும்” சட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது, இலங்கையிலுள்ள மூஸ்லிம் கல்வி மான்கள், மூஸ்லிம் தலைவர்கள், மூஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளில் அநேகர் சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை தீவிரமாக எதிர்த்தனர். தமிழ் தலைவர்களின் தலைமையில் கொழும்பு காலிமுகத்திடலில் நடைபெற்ற எதிர்ப்பு ஆப்பாட்டத்தில் தமிழ் தலைவர்களுடன் பெருமளவிலான மூஸ்லிம் களும் உடனிருந்தனர். காடையர்களால் மூஸ்லிம் தலைவர்களும் தாக்கப்பட்டனர்.

1956 ஜூன் 14ம் திகதி சிங்களம் மட்டும் சட்ட மூலம் பாராளுமன்றத்தில் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்ட போது தமிழ் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இச்சட்ட மூலத்திற்கு எதிராக வாக்களித்தனர். அவர்களுடன் சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை இரண்டு மூஸ்லிம் உறுப்பினர்களைத் தவிர மற்ற அனைத்து மூஸ்லிம் உறுப்பினர்களும் எதிர்த்தே வாக்களித்தனர்.

தமிழ் மொழிக்கு இந்த நாட்டின் அரசியலமைப்பில் சமத்துவ உரிமை மறுக்கப்பட்டதினால் தாங்கள் வகித்த உயர் பதவிகளை எல்லாம் தூக்கி ஏறிந்த மூஸ்லிம்கள் வரலாற்றில் உள்ளனர். 1952ல் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியின் செயற்குழு உறுப்பினராகவும் சென் சபை உறுப்பினராகவும் இருந்த அறிஞர் ஏ.எம்.ஏ. அஸீல் அவர்கள் அரசுக்கும் மொழிச் சட்டம் பற்றிய தனது கொள்கை, கட்சிக் கொள்கையுடன் முரண்பட்டதால், தமிழுக்கு உரிய அந்தஸ்தது மறுக்கப்பட்டதால், தான் வகித்த உயர் பதவியான சென்ட் சபை உறுப்பினர் பதவியையும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் கட்சிப்பதவியையும் இராஜினாமாச் செய்தார்.

“தமிழ் பேசும்” என்ற, சொல்லாக்கத்தை வெறும் மொழியின் அடிப்படையில் மாத்திரம் - ஒரு பரவலாக்கப்பட்ட கருத்தியலாக காட்ட முயல்வது தமிழ் தேசியவாதத்தின் மேலாதிக்க மனோபாவத்தின் வெளிப்பாடாகவே மூஸ்லிம்களால் பார்க்க முடிகிறது.

இன்று, இந்த நாட்டில் சிறுபான்மையினரின் பிரச்சினை, மொழி என்ற நிலையைக் கடந்து “இனம்” (Ethnic) என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பதே யதார்த்தமாகும். இலங்கை மூஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை மூஸ்லிம் சமூகக்குழு “இனம்” எனும் விஞ்ஞான வரையறைக்குள் இன்று உட்படுத்தப்பட்டும் பேசப்பட்டும் வருகிறது. இச்சூழ்நிலையில் அரசியல் அதிகாரம் இன்றியாகவும் சமூக ரதியாகவும் பங்கிடப்படுவதன் மூலம்தான் இலங்கை வாழ் அனைத்து மக்களினதும் சமத்துவத்தை உறுதிப்படுத்த முடியும்.

வடக்கு கிழக்கு வாழ் முஸ்லிம்களும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசும்

சிங்கள தேசியக் கட்சிகளான ஜூக்கிய தேசியக்கட்சி, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி போன்ற கட்சிகளின் பின்னால் வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்கள் 1977க்குப் பின் செல்லத்தொடங்கினர். 1977 தொடக்கம் 1989 வரை 12 வருட காலத்தில் வடக்கு கிழக்கில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் பெருமளவில் ஒன்றில் ஜூக்கி தேசியக்கட்சியை ஆதரித்து வந்திருக்கின்றனர். அல்லது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியை ஆதரித்து வந்திருக்கின்றனர்.

பேரினவாத பெரும்பான்மைக் கட்சிகளின் ஆதிக்கம் கிழக்கில் நிலைபெற்றிருந்தது. இக்காலகட்டத்தில் கிழக்கில் மாத்திரம். பேரினவாத கட்சிகளின் சார்பில் தெரிவான முஸ்லிம் பாரானூமன்ற உறுப்பினர்கள் 6 பேருக்கு மேற்பட்டோர் இருந்தனர்.

ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனாவின் 1978 ஆண்டின் அரசியலமைப்பின் ஊடாக, கல நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதித்துவ முறையினால். அதிகாரம் குறைக்கப்பட்ட பாரானூமன்றத்தில். தங்கள் பாரானூமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தின் பலவீனங்களுடன் இருந்த இம் முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளால். முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளுக்கு நியாயம் கிடைப்பதற்கான வழிவகைளை மேற்கொள்வதற்கு வக்கற்றவர்களாக இப்பேரினவாத கட்சிகளிலிருந்த முஸ்லிம் பாரானூமன்ற பிரதிநிதிகள் அன்று இருந்தனர்.

தொடர்ந்தும் சிங்கள பெரும் தேசிய இனவாதத்தால் நகக்கப்படுவார்களாகவும். வடக்கு கிழக்கில் தோன்றிய தமிழ் தேசியவாத எழுச்சியின் தவறான நடவடிக்கைளால் அடக்கப்படுவார்களாகவும் இருந்த. வடக்கு கிழக்கு வாழ் முஸ்லிம்களின் இருப்பையும் - உரிமைகளையும் உத்தரவாதப்படுத்துவதற்கான. அரசியல் ஸ்தாபனம் ஒன்றின் தேவையை முஸ்லிம்கள் உணர்ந்திருந்தனர்.

ஏற்கனவே 1981ல் ஒரு அரசியல் ஸ்தாபனமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் 1986ன் பிற்பகுதியில் தனது அரசியல் நடவடிக்கைகளை தேசிய ரீதியாக மேற்கொள்ளத் தொடங்கியது. வடக்கு கிழக்கிலுள்ள பெரும் தேசிய இனவாத கட்சிகளின் எதிர்ப்புடனும். தமிழ் தேசியவாத ஆயுத சக்திகளின் தீவிரமான எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளின் மத்தியிலும் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தன்னை முஸ்லிம்களுக்கான தனித்துவமிக்க அரசியல் கட்சியாக ஸ்தாபித்துக் கொண்டது

1988 ஆண்டு பெப்ரவரி 11ம் திகதி ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ். இலங்கையில் முதன் முதலாக - முஸ்லிம்களுக்காகப் பதிவு செய்யப்பட்ட அரசியல் கட்சியாக தேர்தல் ஆணையாளரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியல் வரலாற்றில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தோற்றமும், அது அரசியல் கட்சியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டதுமான வரலாற்று நிகழ்வு, நீண்டகாலமாய் பேரினவாதக் கட்சிகளின் அரசியல் ஆதிக்கத்தில் அடிமைப்பட்டிருந்த முஸ்லிம்களின் அபிலாசைகளை. - உணர்வுகளை, முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தின் அடிப்படையில் உரிமைக்குரலாக வெளிப்படுத்தப்படுவதற்கான அரசியல், சமூக எழுச்சியை முஸ்லிம்களிடையே ஏற்படுத்தியது..

பாராளுமன்றத் தேர்தல்களும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸம்

1989ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வடக்கு சிழக்கிலுள்ள அனைத்து தேர்தல் மாவட்டங்களிலும் வடக்கு சிழக்குக்கு வெளியே கொழும்பு, கஞ்சத்துறை, கண்டி, நுவரெலியா, காலி, அம்பாந்தோட்டை, புத்தளம், மொன்றாகலை போன்ற தேர்தல் மாவட்டங்களிலும் போட்டியிட்டது. குருணாகலை, கமபஹா, பதுளை, மாத்தளை ஆகிய மாவட்டங்களில் தராச சின்னத்தில் திரு. ருக்மண் சேனநாயக்க அவர்களின் தலைமையில் இயங்கிய ELJP கட்சியுடன் சேர்ந்து போட்டியிட்டது. அவ்வாறு போட்டியிட்ட மாவட்டங்களில் கோகாலை மாவட்டம் தவிர்ந்த மற்றெல்லா மாவட்டங்களிலும் ஸ்ரீ.ல.மு. காங்கிரஸின் முஸ்லிம் வேட்பாளர்கள் அவர்களோடு சேர்ந்து போட்டியிட்டு சிங்கள வேட்பாளர்களைவிடவும் கூடுதலான வாக்குகளைப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தேசிய ரீதியாக, இலங்கை வாழ் அனைத்து முஸ்லிம்களின் உரிமைகளுக்கும், பாதுகாப்புக்கும், குரல் எழுப்புவதற்கான ஒரு அரசியல் கட்சியாக. இத்தேர்தலின் மூலம் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் முஸ்லிம் மக்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இத்தேர்தலின் போது தேசிய ரீதியாக, ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் 202,016 வாக்குகளைப் பெற்றது. தேசிய ரீதியாக ஐதேகட்சிக்கும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கும் அடுத்தாக மூன்றாவது பெரும்பான்மை மக்கள் பலமுள்ள கட்சியாய் தேறியது.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் 1989ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலின்போது ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் மாவட்ட அடிப்படையில் பெற்ற வாக்குகள்.

மாவட்டம்	SLMC பெற்ற வாக்குகள்	ஆசனம்
திகாமடுல்ல	61325	1
மட்டக்களப்பு	36867	1
திருகோணமலை	17884	0
வன்னி	7495	1
யாழ்ப்பாணம்	8439	0

இம்முடிவின் அடிப்படையில், 1989ம் ஆண்டின் பொதுத்தேர்தலின் போது வடக்கு கிழக்கில் ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் 132.010 வாக்குகளைப் பெற்று மூன்று பாரானுமன்ற பிரதிநித்துவத்தையும், தேசியப்பட்டியலில் ஒரு பாரானுமன்ற பிரதிநிதித்துவமுமாக மொத்தமாக நான்கு பாரானுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது. இலங்கை வரலாற்றில் 1989ம் ஆண்டின் ஒன்பதாவது பாரானுமன்றத்தில் இலங்கை வாழ் மூஸ்லிம்களின் உரிமைக்குரல் விவிக்கத் தொடங்கியது.

திகாமடுல்ல தேர்தல் மாவட்டத்தில் 1989 பொதுத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட கட்சிகள் பெற்ற வாக்குகள்:

திகாமடுல்ல தேர்தல் மாவட்டம் - 1989 பாரானுமன்றத் தேர்தல்		
போட்டியிட்ட கட்சிகள்	பெற்ற மொத்த வாக்குகள்	ஆசனம்
ஜக்கிய தேசியக் கட்சி	62.600	3
ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ்	61.325	1
ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி	45.400	1
தமிழ் விடுதலைக் கூட்டணி	43.424	1
ஜக்கிய சோசலிச முன்னணி	965	0

இம்முடிவுகளின் அடிப்படையில் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி, ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் விட 1275 வாக்குகள் மேலதிகமாக பெற்றதால் நியாயமாக மூஸ்லிம்களுக்கு இம்மாவட்டத்தில் உரித்தான 3 பாரானுமன்ற பிரதிநிதித்துவ ஆசனங்களில் இரண்டு இழக்கப்பட்டன.

இலங்கையில் அழுவிலுள்ள விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையினால். இந்த நாட்டில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் - அம்பாரை மாவட்ட மூஸ்லிம்களே. பழைய தேர்தல் தொகுதி அடிப்படையில் பொத்துவில், சம்மாந்துறை, கல்முனை மூன்று தொகுதிகளிலும் ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸே பெருவெற்றி பெற்றிருந்தது.

வடக்கில், வன்னித் தேர்தல் தொகுதியில், ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் 1989ம் ஆண்டு ஒரு பாரானுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்று கொண்டது. வடக்கில், மன்னார் மாவட்டத்தில் மூஸ்லிம்களின் செறிவு அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. மன்னார் மாவட்டத்தில், மூஸ்லிம்களின் சனத்தொகைச் செறிவு 30 விதமாகவும், இம்மாவட்டத்தில் முசலி உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் மொத்தச் சனத்தொகையில் மூஸ்லிம்கள் 6 வீதமாகவும், மன்னார் தீவு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் 40 வீதமாகவும் மூஸ்லிம்கள் உள்ளனர்.

ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸின் தோற்றத்தின் ஊடாக, வடக்கு வாழ் மூஸ்லிம்களின் பாரானுமன்ற பிரதிநிதித்துவம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. வடக்கு வாழ் மூஸ்லிம்கள் தங்களுக்கான பாரானுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தை, மூஸ்லிம் காங்கிரஸின் ஊடாக அடைய முடிந்தது. வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியே 1989 ம் ஆண்டு பெதுத் தேர்தலில் 70.006 வாக்குகளை ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் நேரடியாக பெற்றது. கொழும்பு தேர்தல் மாவட்டத்தில் மாத்திரம் 29.308 வாக்குகளை ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் பெற்றது.

1994 பாரானுமன்ற தேர்தலின் போது ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் இன்றைய அரசாங்கமான பொதுஜன முன்னணியுடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில், வடக்கு கிழக்கில் தனியாகவும், வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியே பொதுஜன முன்னணியுடன் கூட்டுச் சேர்ந்தும் போட்டியிட்டது.

1994ம் ஆண்டு பாரானூமன்றத் தேர்தலில் வடக்கு கிழக்கில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பெற்ற வாக்குகளின் விபரம்:

தேர்தல் மாவட்டம்	SLMC பெற்ற வாக்குகள்	ஆசனம்
திகாமடுல்ல	75.092	2
மட்டக்களப்பு	31.072	1
திருகோணமலை	26.903	1
வன்னி	8.142	1
யாழ்ப்பாணம்	2.098	1

இம் முடிவுகளின் அடிப்படையில், வடக்கு கிழக்கில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் 143.307 வாக்குகளைப் பெற்று, வடக்கு கிழக்கில், ஆறு பாரானூமன்றப் பிரதிநிதித் துவத்தையும், தேசியப்பட்டியலில் ஒரு பாரானூமன்றப் பிரதிநிதித்துவமுமாக மொத்தம் 7 பாரானூமன்ற பிரதிநிதித்துவம் பெற்றதுடன், வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியே பொது முன்னணியுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து போட்டியிட்டதன் மூலம், இரு தேசியப்பட்டில் உறுப்பினர்களுடன் மொத்தமாக, 1994ம் ஆண்டு பாரானூமன்றத்தில் 9 உறுப்பினர்களுடன், தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு அரசியல் கட்சியாகவும், இனவாத, மேலாதிக்க ரக்திகளால் புறக்கணிக்க முடியாத ஒரு ஸ்தாபனமாகவும் உறுதியுடன் நிலைபெற்றிருக்கிறது.

**வடக்கு கிழக்கு வாழ் முஸ்லிம்களும்
முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வலியுறுத்தும்
முஸ்லிம் மாகாணக் கோரிக்கையும்**

1987 இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பின் ஏற்பட்ட வடக்கு கிழக்கு இணைப்பினாலும் கிழக்கு வாழ் முஸ்லிம்கள் தமிழ் தேசிய ஆயுதசக்திகளால் எதிர் கொண்ட அச்சுறுத்தல்கள். சவால்களிலிருந்தும் முஸ்லிம்களை பாதுகாப்பதற்கும். வடக்கு கிழக்கில் முஸ்லிமகளின் தனித்துவத்தையும் அரசியல், கலாச்சார, பண்பாட்டு விழுமியங்கள், பொருளாதார நிலைகள், ஆகியவற்றைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும் ஒரு பாதுகாப்பான ஏற்பாடு வடக்கு கிழக்கிலுள்ள முஸ்லிம் பெரும்பான்மை உதவி அரசாங்க அதிபர் (பிரதேச செயலகப் பிரிவு) பிரிவுகளை இணைத்த ஒரு முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாணத்தை, ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கோரிவந்திருக்கிறது.

அம்பாரை மாவட்டத்திலுள்ள கல்முனை, சம்மாந்துறை, பொத்துவில் தேர்தல் தொகுதிகளை மையமாகக் கொண்டு, மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் காத்தான்குடி, ஏற்றாவூர், ஓட்டமாவடி, வாழைச்சேனை, திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் மூதுரா, கிண்ணனியா, தும்பலகாமம், தோப்பூர், குச்சவெளி, மன்னார், மாவட்டத்தில் முசலி, ஏருக்கலம்பிட்டி, போன்ற முஸ்லிம் பெரும்பான்மை பிரதேசங்களை இணைத்த ஒரு முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாணமே ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் நிலைப்பாடாகும்.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் மாவட்ட அடிப்படையில் முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழும் மாவட்டங்களின் இன ரீதியான சனத்தொகை விபரம்:- (Source: Dept. of Censud & Statistics)

அம்பாரை மாவட்டம் 1981							
சிங்களவர்		தமிழர்		முஸ்லிம்		பிற	
சனத்தொகை எண்ணிக்கை	வீதம்	சனத்தொகை எண்ணிக்கை	வீதம்	சனத்தொகை எண்ணிக்கை	வீதம்	சனத்தொகை எண்ணிக்கை	வீதம்
146.943	38%	79.737	20.3	161.568	41.75	1.220	0.3

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் 1981

சிங்களவர்		தமிழர்		முஸ்லிம்		பிற	
சன்ததாகை எண்ணிக்கை	வீதம்	சன்ததாகை எண்ணிக்கை	வீதம்	சன்ததாகை எண்ணிக்கை	வீதம்	சன்ததாகை எண்ணிக்கை	வீதம்
11.255	3.4	237787	72%	78.829	23.9	2.562	0.7

திருகோணமலை மாவட்டம் 1981

சிங்களவர்		தமிழர்		முஸ்லிம்		பிற	
சன்ததாகை எண்ணிக்கை	வீதம்	சன்ததாகை எண்ணிக்கை	வீதம்	சன்ததாகை எண்ணிக்கை	வீதம்	சன்ததாகை எண்ணிக்கை	வீதம்
97.6453	33.6	94.373	34.5	79.723	29.1	2.291	0.8

மன்னார் மாவட்டம் 1981

சிங்களவர்		தமிழர்		முஸ்லிம்		பிற	
சன்ததாகை எண்ணிக்கை	வீதம்	சன்ததாகை எண்ணிக்கை	வீதம்	சன்ததாகை எண்ணிக்கை	வீதம்	சன்ததாகை எண்ணிக்கை	வீதம்
8.683	8.2	68.324	64.3	27.717	26.1	1.514	1.4

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம்களின் சன்ததாகைச் செறிவு அதிகமாகவுள்ள மாவட்டங்களாக அம்பாறை, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மன்னார் மாவட்டங்கள் உள்ளன. வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம்கள் 3.71.048 பேர் வாழ்கின்றனர். கிழக்கு மாகாணத்தில் 3.20.220 பேரும் வடக்கு மாகாணத்தில் 50.828 பேரும் வாழ்கின்றனர். கிழக்கு மாகாண மொத்தச் சன்ததாகையில் 33% முஸ்லிம்கள் உள்ளனர்.

வடக்கு கிழக்கின் அதிகாரங்கள் பங்கிடப்படும் போது, வடக்கு கிழக்கில் வாழும் இரு சமூகங்களான தமிழ் முஸ்லிம்களுக்கிடையே அதிகாரங்கள் சமமாகப் பங்கிடப்படல் வேண்டும் என்பதில், முஸ்லிம் காங்கிரஸ் எப்போதும் உறுதியாகவிருக்கிறது. 1990 ஓக்டோபரில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டதிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் சோனகத்தெருவையும் இம் முஸ்லிம் மாகாணத்துடன் இணைக்க வேண்டுமென்பதே ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் நிலைப்பாடாகும்.

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் முன்வைத்த முஸ்லிம் மாகாணக் கோரிக்கை

- அம்பாரை மாவட்டத்திலுள்ள முன்னைய DRO பிரிவுகளான பாணமைப்பற்று, அக்கரைப்பற்று, சம்மாந்துறை பற்று, கரவாரு, நிந்தவூர் பற்றுடன் வேகம் பற்று தெற்கு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு (கல்லூரை ஆற்றின் தெற்கு) 920 சதுரமைல்கள் உள்ளடங்கிய தனி முஸ்லிம் நிர்வாக மாவட்டம் அமைக்கப்படல் வேண்டும்.
- இப்புதிய நிர்வாக மாவட்டத்தில் விவசாய நிலங்கள், இயற்கை வளங்களை உள்ளடக்கிய இனத்துவ ரீதியான பிரதேச செயலகங்கள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.
- மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில், காத்தான்குடி, ஏறாவூர், ஓட்டமாவடி, வாழூச்சேனை ஆகிய பிரதேசங்களில் முஸ்லிம் பெரும்பான்மைப் பிரதேச சபைகளை உருவாக்குதல். இப்பிரதேச சபை உருவாக்கத்தில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் சனத்தொகையில் 24% முஸ்லிம்களின் விகிதாசாரத்திற்கு ஏற்றபடி 346 சதுரமைல்கள் உள்ளடக்கிய விவசாய நிலங்களும் இயற்கை மூலவளங்களும் உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும்.
- திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் மூதுர், கிண்ணியா, தம்பலகாமம், தோப்பூர், குச்சவெளி ஆகிய இடங்களில் முஸ்லிம் பெரும்பான்மை பிரதேச சபைகள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும். திருக்கோணமலை மாவட்டத்தின்

சனத்தொகையில் 29% முஸ்லிம்களின் விகிதாசாரத்திற்கேற்றபடி 414 சதுரமைல்களை உள்ளடங்கியதாக விவசாய நிலங்களும் இயற்கை மூலவளங்களும் உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும்.

- ⦿ தனி முஸ்லிம் பெரும்பான்மை முஸ்லிம் நிர்வாக மாவட்டத்துடன் மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை, மன்னார் மாவட்டங்களிலுள்ள முஸ்லிம் பெரும்பான்மைப் பிரதேச சபைகள் இணைக்கப்பட்டு, முஸ்லிம் மாகாணம் உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.

இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வும் சந்திரிகாவின் வருகையும்

1994ம் ஆண்டு ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் சந்திரிகாகுமாரதுங்காவுடன் கூட்டுச்சேர்ந்து பாரானுமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட்டதும். அதன் பின்னான ஜனாதிபதி தேர்தலில் சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரத்துங்கவின் வெற்றிக்கு கணிசமாக பங்களித்ததும் இந்த நாட்டில் பல ஆண்டுகளாய் புரையோடிப்போயிருந்த இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு நியாயமான தீர்வு காணப்பட வேண்டுமென்ற அவசியத்தின் அடிப்படையில்தான்.

இந்த நாட்டில் சிறுபான்மை சமூகங்கள் கெளரவுமாகவும் சமத்துவமாகவும் மதிக்கப்பட வேண்டிய அரசியலமைப்பில் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்ட நிலைக்காகவே. ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஆரம்பித்ததிலிருந்து குரல் எழுப்பி வந்துள்ளது. தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணப்படுகின்ற அதே மேசையில் மூஸ்லிம்களின் பிரச்சினைக்கும் தீர்வு காணப்படல் வேண்டும் என்பதை ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் எப்போதும் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறது.

17 வருடகாலமாக, தொடர்ச்சியாக இந்த நாட்டை ஆட்சிசெய்து வந்த ஜக்கிய தேசியக்கட்சியினால், தமிழ், மூஸ்லிம் மக்களுடைய பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணமுடியவில்லை. இனப் பிரச்சினையின் தீவிரத்தின் மீது அரசியல் நடாத்துவதில் காலத்தைக் கடத்திய ஜக்கிய தேசியக்கட்சியை தமிழ், மூஸ்லிம் மக்கள் நிராகரித்தனர்.

இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணப்படுவதன் மூலம் இந்த நாட்டில் நிரந்தர சமாதானத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கு சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்காவின் வருகை மக்கள் மத்தியில் அதிக நம்பிக்கையைத் தந்தது. நீண்ட காலமாய் இந்த நாடு சிங்களவர்களுக்கு மட்டுமே எனச் சொல்லப்பட்டு வந்த தவறான பார்வையை. அவர் தகர்த்தெறிந்தார். இந்த நாடு பெரும்பான்மைச் சிங்கள மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, சிறுபான்மை சமூகங்களான தமிழர், மூஸ்லிம்கள், இந்தியத்தமிழர்களுக்கும் சொந்தமானது என்ற, உண்மை அவரது வருகையின் மூலம் இன்று, ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு விட்டது.

195ல் இருந்து இன்று வரையும். அதிகாரப்பங்கீட்டின் மூலம்தான் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கலாம் என, உணர்ந்திருந்த போதும் சிங்கள இனவாத அரசியல்வாதிகள் இவ்வண்மையை ஏற்கத்தயாராகவிருக்கவில்லை. இன்று, அந்த நிலை மாறி சந்திரிகாவின் பொதுஜன முன்னணி அரசாங்கம், சமஸ்தி அமைப்பின் மூலம் அதிகாரங்களை பிராந்தியங்களுக்கும் அப்பிராந்தியங்களில் வாழும் சமூகங்களுக்கிடையேயும் பங்கீடு செய்ய முன்வந்துள்ளது.

இவ்வதிகாரப் பங்கீட்டினால் உருவாக்கப்படும் பிராந்தியங்களில், சில பிராந்தியங்களிலாவது தேசிய சிறுபான்மை இனங்கள் பெரும்பான்மையாக இருக்கக்கூடிய பிராந்தியங்கள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும் என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

எட்டு அல்லது ஒன்பது பிராந்தியங்கள் உருவாக்கப்படும்போது, அவற்றுள் ஆறு அல்லது ஏழு பிராந்தியங்கள் சிங்கள் பெரும்பான்மை சமூகம் உள்ளதாய் அமைகின்றன. ஒன்று அல்லது இரண்டு தமிழ் பெரும்பான்மை பிராந்தியங்கள் தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையாய் வாழும் வடக்கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் அமைகின்றன. இத்தகைய சூழலில் மூஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாய் அமையக்கூடிய ஒரு பிராந்தியத்தை அடையாளம் காணவேண்டுமா இல்லையா எனும் வினாவை எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் எழுப்ப வேண்டும். தவறினால், இந்த நாட்டில் ஒரு பிராந்தியத்திலாவது மூஸ்லிம்கள் ஒருபோதும் பெரும்பான்மையாக இருக்கப் போவதில்லை.

அரசாங்கத்தின் இத்தீவு யோசனையில், முக்கியமாக இந்த நாட்டில் எழுகின்ற பிரச்சினைக்கு தீவு காணப்பதற்காக - தேசியீதியாக மாநில முதலமைச்சர்கள் கூடிப் பேசுகின்ற ஒரு ஏற்பாடும் விசேடமாக உள்ளது. இந்த நாட்டில் வாழுகின்ற மூஸ்லிம்களின் பிரச்சினை பற்றி பேசுவதற்கும் அதற்குத் தீவு காணப்படுவதை உறுதிப்படுத்தவும் ஒரு மூஸ்லிம் முதலமைச்சரும். ஒரு மூஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாணமும் இல்லாது போனால் மூஸ்லிம்களின் பிரச்சினைகளை யார் பேசுவது?

இந்த நிலையில் இந்த நாட்டில் வாழும் மூஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தையும். இருப்பையும் அடையாளப்படுத்துவதற்கும் பாதுகாப்பதற்குமான ஒரு ஏற்புடைய தீவை முன்வைக்க ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் முன்வந்தது. மூஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாணம் ஒன்றை ஒருவாக்குவதன் ஊடாக, தேசிய

ரீதியாக இந்த நாட்டிலே அரசியல் அதிகாரம் சுகல சமூகங்களுக்கிடையேயும் பங்கிடப்படுவது உத்தரவாதம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

சந்திரிகா அரசாங்கத்தினால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள இத்தீவானது இந்த நாட்டில் வாழும் அனைத்து இனங்களுக்கிடையேயும் அதிகாரம் பங்கிடப்படுவதுடன் வடக்கு கிழக்கு உட்பட எந்தப்பிராந்தியத்திலும் எந்த இனமும் அடக்கப்படுவதற்கும் நகக்கப்படுவதற்கும் எதிரான காப்பீடுகளைக் கொண்டிருக்கிறது.

வடக்கு கிழக்கில் அம்பாரை தொகுதி நீங்கலாக, மூன்று பிராந்தியங்கள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும். மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, வடக்கு வாழ மூஸ்லிம்களின் உரிமைகளும், தனித்துவமும், பாதுகாப்பும் உறுதிப்படுத்தப்படல் வேண்டுமென்பதில் மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் உறுதியாகவுள்ளது.

இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு நியாயமான தீர்வு காணப்பட இலங்கை வாழ அனைத்து மக்களினதும் அவர்களின் பிரதிநிதிகளான அமைப்புகளினதும், கட்சிகளினதும் கோரிக்கைகளும், யோசனைகளும் பரிசீலனைக்குட்படுத்தப் படுவதும், அவர்களுடன் கலந்து பேசுவதும் அவசியமாகின்றது. இவ்விடயத்தில் இக் கோரிக்கைகள் அனைத்தையும் ஒரு மேசையில் வைத்து பரிசீலனைக்குட்படுத்தும்போது உண்மையாக, உடனடியாக இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண வேண்டியதன் அவசியத்தில் சில கோரிக்கை களை அகப்பற்கும் நிலைகளுக்கேற்ப Minimize முடிந்த அளவு சமச்சீர் செய்ய வேண்டியுள்ளது.

இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் எவ்வளவு முக்கியமோ அதே போல்தான் அரசாங்கம், எதிர்க்கட்சி, தமிழ் கட்சி, தமிழ் அமைப்புகள் முக்கியமாகின்றன. மூஸ்லிம் காங்கிரஸ்டன் மட்டுமே பேசி இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாணலாம் என்ற நிலையிருந்தால் மூஸ்லிம் காங்கிரஸ், அடிப்படையில் வடக்கு கிழக்கு மூஸ்லிம்களுக்கான தீர்வாக வடக்கு கிழக்கு மூஸ்லிம் மாகாணக் கோரிக்கையை முன்வைத்து அரசாங்கத்தை ஏற்க செய்திருக்கலாம்.

தமிழ் மக்களில் விடுதலைப்புவியினர் தனி ஈழம் கேட்கிறார்கள். மற்ற தமிழ் கட்சிகள் வடக்கு கிழக்கை இனைத்துக் கேட்கிறார்கள். சிங்கள கட்சிகள் கிழக்கை பிரிக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். ஆகவே பிரச்சினையை தீர்க்க

வடக்கு கிழக்கு இணைப்பில் ஸ்ரீலங்கா மஸ்லிம் காங்கிரசின் நிலைப்பாடு

வடக்கு கிழக்கு என்பது வெறும் கற்களும் மலைகளும் வயல்ளும் காடுகளும் கடலும் நிறைந்த ஒரு நிலமல்ல. வடக்கு கிழக்கில் தமிழர் முஸ்லிம் என்ற இரு சிறுபான்மை இனங்கள் பன்னெடுங்காலமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களுடைய உணர்வுகளும் வாழ்ந்து வருகின்றது.

வெளிநாடுகளில் அரசியல், நிர்வாக அதிகாரங்கள் பங்கிடப்படுகின்றபோது பிராந்தியங்களுக்கிடையே பங்கிடுகிறார்கள். ஒரே விதமான மக்கள் வாழுகின்ற பிரதேசங்களில் அதிகாரங்கள் பங்கிடப்படும் போது மக்கள் பற்றி பேசத் தேவையில்லை. அங்கு பிராந்தியங்களுக்கிடையே அதிகாரங்கள் பங்கிடப்படுகின்றதென்பதன் அர்த்தம் அப்பிரதேச மக்கள் அதிகாரத்தை பெறுகின்றார்கள் என்பதுதான்.

ஆனால் இலங்கை போன்ற பல்லின பல்கலாச்சார பல்மொழிச் சூழல் நிலவும் ஒரு நாட்டின் ஒரு பிரதேசமான வடக்கு கிழக்கில் ஏற்கனவே உள்ள இன முரண்பாடுகளுக்கும் அச்சங்களுக்கும் மத்தியில் வேறுபட்ட கூறுகளும் வேறுபட்ட உணர்வுகளும் வெவ்வேறு கலாச்சாரங்களும் உள்ளபோது பிரதேசத்துக்கு வழங்கப்படும் அதிகாரங்களும் அப்பிரதேசத்திலுள்ள பெரும்பான்மை சமூகத்திற்குரிய அதிகாரமாகவே கொள்ளப்படவேண்டும். எனவேதான் அரசியல் அதிகாரம் முதல் தடவையாக இந்நாட்டில் பங்கிடப்படும் போது மூன்று முக்கிய சமூகங்களும் அரசியலில் அதிகாரத்தை பங்கிட வேண்டுமெனில் ஆகக்குறைந்தது முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் ஒரு பிரதேசமாவது அடையாளம் காணப்பட வேண்டும்.

இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட போது வடக்கு கிழக்கில் வாழும் முஸ்லிம்களின் அரசியல். மத இன அபிலாசைகள் முற்று முழுதாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டன. முஸ்லிம்களின் சம்மதம் பெறாமல் முஸ்லிம்களின் அங்கோரமின்றி வடக்கு கிழக்கு இணைக்கப்பட்டது. கிழக்கில் 33% மாகவும் வடக்கில் 5% மாகவும் இருந்த முஸ்லிம்கள் இவ்விணைப்பில் 17% மாக மாற்றப்பட்டு முஸ்லிம் அரசியல் பலம் குறைக்கப்பட்டது. வடக்கு கிழக்கில் மிகவும் பலவீனப்படுத்தப்பட்ட மக்களாக முஸ்லிம்கள் மாற்றப்பட்டார்கள்.

அன்றைய இலங்கைக்கான இந்தியத்தாதுவராக இருந்தவரும். இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்திற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தவருமான டிக்ஷித் அவர்கள் இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திட்டதன் பின் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் முஸ்லிம்கள் பற்றி பேசியபோது. உண்மையில், இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தில் முஸ்லிம்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டிருப்பதை ஏற்றுக் கொண்டார்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் எப்போதும் வடக்கு கிழக்கு இணைப்பு விவகாரத்தில் நிபந்தனையற்ற முறையில் வடக்கு கிழக்கு இணைக்கப்படக்கூடாது என்றே சொல்லி வந்திருக்கின்றது. சிங்களக் கட்சிகளின் “வடக்கு கிழக்கு இணைக்கப்படக் கூடாது” என்ற நிலைப்பாட்டை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஆதரித்ததில்லை.

கிழக்கில் வாழும் மக்களின் ஜனநாயக ரீதியான ஒப்புதல் பெறப்படல் வேண்டும் என்பதை ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வலியுறுத்துகின்றது. மட்டக்களப்பு திருமலை மாவட்டங்களில் உள்ள மக்களின் சம்மதம் இல்லாமல் வடக்குடன் மட்டக்களப்பையும் திருகோணமலையையும் இணைக்கக்கூடாது. அவர்களின் சம்மதத்தைப் பெறுவதற்கு சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்படல் வேண்டும்.

சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்படுவதற்கான சூழல் இப்போது இல்லை. சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்படுவதற்கான சூழல் வரும் வரைக்கும் தற்காலிகமாக இப்பிராந்தியங்களை இயங்கச் செய்ய முஸ்லிம் காங்கிரஸ் உடன்படுகிறது. இவ்விணைப்பை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தற்காலிகமாகவே பார்க்கிறது. கட்டாயம் சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்பட்டு மட்டக்களப்பு திருகோணமலை மாவட்ட மக்களின் கருத்துக்கள் ஜனநாயக வழியில் தெரியப்படுத்தப்படல் வேண்டும். பகிரங்கப்படுத்தப்படல் வேண்டும். இச்சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்படுவதற்கு தமிழ் கட்சிகளும் இப்போது உடன்பாடு தெரிவித்துள்ளன.

முஸ்லிம் பெரும்பான்மை தென்கிழக்குப் பிராந்தியம்

இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களின் மொத்த சனத்தொகையில் 60 சதவீதமானோர் தென்னிலங்கையில் வாழ்ந்தாலும், செறிந்து வாழாத ஒரு காரணத்திற்காக அவர்களின் அரசியல் பலத்தினை தனித்துவமான அடையாளத்தினாடாக நிருபிக்க முடியாத அளவிற்கு அரசியல் ரீதியாக முஸ்லிம்கள், கடந்த காலத்தில் தென்னிலங்கையில் திட்டமிட்டு பலவீனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

1931 டொனமூர் அரசியல் திட்டம், 1948 சோல்பரி அரசியல் திட்டம், 1978 அரசியல் திட்டம் வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியே 18 மாவட்டங்களில் சிற்றி வாழ்ந்த முஸ்லிம்களின் 60 வீத அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை சிற்றடித்து விட்டிருக்கிறது. 12 1/2 வீத வெட்டுப் புள்ளியுடன் ஒருங்கிணைந்த விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையும், மாவட்ட “போனஸ் ஆசன்” முறையும் முஸ்லிம்களின் அரசியல் பலத்துக்கு அடிக்கப்பட்ட சாவு மனியாகவே உள்ளது.

இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களின் அரசியல் தனித்துவத்தை இந்த நாட்டில் நிலை நிறுத்துவதற்கும், அடையாளப்படுத்துவதற்கும் முதன்மை பெற்ற பலத்தை கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழும் முஸ்லிம்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களின் அரசியலை ஒரு மனித உடம்புக்கு ஒப்பிட முடியுமென்றால் அந்த மனித உடம்பின் முதுகெலும்பு கிழக்கிலங்கையாகும். அந்த மனித உடம்பின் இருதயம் அம்பாரை மாவட்டமாகும்.

அம்பாரை மாவட்டத்திலுள்ள முஸ்லிம்கள் அதற்கு அடுத்த படியாக கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழுகின்ற முஸ்லிம்களின் அரசியல் பலத்தை மையமாகக் கொண்டே இந்த நாட்டில் அனைத்து முஸ்லிம்களினதும் உரிமைகளும், இருப்பும் உத்தரவாதப்படுத்தப் படுகின்றது என்பதை அனைத்து முஸ்லிம்களும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மனித உடம்பின் இருதயமும், முதுகெலும்பும் ஒரு ஆரோக்கியமான பாதுகாக்க முடியும். மனிதனும் தோரோக்கியமாக வாழ முடியும்.

கடந்த கால வரலாற்றின் ஊடே, இலங்கை முழுவதும் பரந்து வாழும் மூஸ்லிம்கள் எதிர்கொண்ட இரு தேசியவாத இன் அடக்கு முறையிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான அரசியல் காப்பீடுகளை இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணச் சாத்தியமான இன்றைய சூழலில் உடனடியாக மூஸ்லிம்கள் முன்வைத்தே தீரவேண்டியுள்ளது.

இலங்கை முழுவதும், தெற்கில் சிங்களவரின் ஆதிக்கத்திற்கு கீழும், வடக்கு கீழுக்கில் தமிழரின் ஆதிக்கத்தின் கீழும் மூஸ்லிம்களை வாழச் சொல்லி கூப்பாடு போடுவது மூஸ்லிம்களை இரு பேரினவாதத்தின் கீழ் சரணடையச் செய்வதாகவே அமையும். மூஸ்லிம்கள் இந்த நாட்டில் சிங்கள மக்களுடனும் தமிழ் மக்களுடனும் சமத்துவத்துடனும் ஜக்கியத்துடனுமே வாழ விரும்புகிறார்களே தவிர அடிமைகளாக அல்ல என்பதை முதலில் உணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

அடிப்படையில் இந்த 74% மான சிங்களவர்களுக்கு 7 பிராந்திய சபைகளும் 12% மான தமிழர்களுக்கு 2 பிராந்தியங்களும் வழங்கப்படும் போது, 8% மான மூஸ்லிம்களுக்கு ஒரு மூஸ்லிம் பெரும்பான்மை பிராந்தியம் வழங்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதன் ஊடாக மாத்திரமே இலங்கை வாழ மூஸ்லிம்களின் அரசியல் அடையாளத்தையும், இருப்பையும் தனித்துவத்தையும் இந்த நாட்டில் உறுதிப்படுத்த முடியும்.

அம்பாரை மாவட்டத்தின் பழைய தேர்தல் தொகுதிகளான கல்முனை, சம்மாந்துறை, பொத்துவில் தொகுதிகளை இனைப்பதன் ஊடாக ஏற்படுத்தப்படும் தென்கிழக்கு பிராந்தியத்தில் பின்வரும் விகிதாசாரத்தின் அடிப்படையில் சகல இனங்களும் வாழ்வதை ஸ்ரீ லங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் உறுதி செய்கிறது.

தென்கிழக்குப் பிராந்தியம்							
மூஸ்லிம்	தமிழர்	சிங்களவர்	பிற				
சனத்தொகை எண்ணிக்கை	விதம்	சனத்தொகை எண்ணிக்கை	விதம்	சனத்தொகை எண்ணிக்கை	விதம்	சனத்தொகை எண்ணிக்கை விதம்	
161, 140	58%	76, 566	27.6 %	41, 339	14.9 %	881	0.3

உத்தேச புதிய கிழக்கு பிராந்தியம்

கிழக்குமாகாணத்தில் மட்டக்களப்பு, திருமலை மாவட்டங்களில் வாழும் மூஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தையும் பாதுகாப்பையும் உறுதிப்படுத் துவது தொடர்பாய் ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் புதிய கிழக்குப் பிராந்தியம் ஒன்றை கோருகின்றது.

இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தின் ஊடாக வடக்கு கிழக்குடன் இணைக்கப்பட்ட போது கிழக்கில் 33 வீதமாக இருந்த மூஸ்லிம்கள் 17 வீதமாக மாற்றப்பட்டு அரசியல் பலமற்ற ஒரு இனமாக மாற்றப்பட்டதன் அடிப்படையில். அவ்விணைப்பை மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் நிராகரித்ததன் அவசியத்தின் அடிப்படையில் புதிய கிழக்கு மாகாணத்தை வடக்குடன் இணைப்பதால் புதிய கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழும் மூஸ்லிம்கள் மேலும் சிறுபான்மையினராக ஆக்கப்படுகின்றனர்.

வடக்கு மாகாணத்துடன் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மாவட்டங்களை இணைக்கும்போது, மூஸ்லிம்கள் 12.2% வீதமாக குறிப்பாக வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் மூன்றாவது சிறுபான்மையினராக்கப்படுகின்றனர். ஆகவே புதிய கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழும் மூஸ்லிம்களை பாதுகாப்பதற்கும் அம்மாகாணத்தில் வாழும் மூஸ்லிம்களின் அரசியல் பலத்தைத் தொடர்ந்தும் பேணுவதற்கும் ஸ்ரீ ஸங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் புதிய கிழக்கு மாகாணத்தை கிழக்கில் வாழும் மூஸ்லிம்களின் பாதுகாப்பிற்கும் இருப்பிற்குமாக கோருகிறது.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் காத்தான்குடி, ஏறாவூர், ஓட்டமாவடி, வாழைச்சேனை ஆகிய பிரதேசங்களில் மூஸ்லிம் பெரும்பான்மை பிரதேச சபைகளை உருவாக்குவதும், திருகோணமலை மாவட்டத்தில் மூதார், கிண்ணியா, தம்பலகாமம், தோப்பூர், குச்சவெளி ஆகிய பிரதேசங்களில் மூஸ்லிம் பெரும்பான்மை பிரதேச சபைகளை உருவாக்குவதன் ஊடாகவும், புதிய கிழக்கில் மூஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தையும், இருப்பையும் உறுதிப்படுத்த முடியும்.

யுதிய கிழக்கு மாகாணத்தில் மாவட்ட அடிப்படையில்

இனங்களின் விபரம் :- 1981

மாவட்டம்	சிங்களவர்	தமிழர்	முஸ்லிம்கள்	பிற
	சனத்தொகை எண்ணிக்கை	விதம்	சனத்தொகை எண்ணிக்கை	விதம்
திருகோணமலை	97,645	33.6	94,373	34.5
மட்டக்களப்பு	11,255	3.4	23,7,787	72
			78,829	23.9
				2,562
				0.7

புதிய கிழக்கு மாகாணத்தில் ஒரு தனிப்பிராந்தியம்

உருவாக்கப்படுவதன் ஊடாக

தமிழர்	55%
முஸ்லிம்	26%
சிங்களவர்	18%
பிற	1%

மேற்குறித்த விகிதாசாரத்தை பெறுகின்றனர். புதிய கிழக்கில் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை முஸ்லிம்கள் கொண்டிருந்த சனத்தொகை பலத்திற்கு கிட்டத்தட்ட சமமான - அரசியல் பலம் புதிய கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் முஸ்லிம்களுக்கு உத்தரவாதப்படுத்தப்படுகிறது.

முஸ்லிம் பெரும்பான்மை

தென்கிழக்கு பிராந்தியம் பற்றிய

மேலாதிக்க வாதிகளின் துப்பபிப்பிராயங்கள்

இலங்கையில் வாழும் அனைத்து முஸ்லிம் மக்களும் வாழ்விடங்கள், பேச்சுமொழி, கலாச்சார சூழல் அனைத்திற்கும் அப்பாற்பட்டு மத ரீதியாக ஒன்றிணைந்தவர்களாகவே உள்ளனர். பொத்துவில் தொடக்கம் கொழும்பு வரையும், பருத்தித்துறை தொடக்கம் தெய்வேந்திரமுனை வரையும் வாழும் அனைத்து முஸ்லிம்களும் மத ரீதியாக தங்களை ஒருங்கே பிணைத்திருக்கிறார்கள்.

புவியியல் ரீதியாக பல்வேறு பிரதேசங்களில் பரந்து வாழும் முஸ்லிம் மக்கள் தங்களின் அரசியல், பொருளாதார சமூக வாழ்நிலைகளுக்கேற்ப அவ்வப் பிரதேசங்களில் வாழும் முஸ்லிம்களை பாதுகாப்பதற்காக, வெவ்வேறான அரசியல் ரீதியான காப்பீடுகளை முன் வைப்பதான் து ஒட்டு மொத்தமான இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களை கூறுபடுத்திவிடும் என நம்புவது மிகவும் தவறானது.

இந்தியாவில் இஸ்லாம் மதத்தைப் பின்பற்றும் ஒரு சமூகம் ஒரு தேசத்தை கட்டியமைப்பதற்கான அவசியத்தின் பேரில் தங்களை நிலை நிறுத்திக் கொள்வதற்காக அடிப்படையில் புவியியல் ரீதியாக பாகிஸ்தானாக பிரிந்ததை நாம் வரலாற்றில் காண்கின்றோம்.

இந்தியாவிலிருந்து ஜனாப். ஜின்னாவின் தலைமையில் பாகிஸ்தான் பிரிந்தபோது அரைப்பங்குக்கும் அதிகமான முஸ்லிம்கள் இந்தியாவிலே தான் இருந்தனர். பின்னர் பாகிஸ்தானிலிருந்து பங்காளதேவி முஸ்லிம்கள் தங்களை பிரித்துக் கொண்டார்கள். இன்று முஸ்லிம் சனத்தொகை அதிகமுள்ள நாடுகளில் உலகில் இரண்டாமிடத்திலிருக்கும் இந்தியாவிலிருந்து மொத்த இந்திய முஸ்லிம்களில் பத்தில் ஒரு பங்கினரான காஷ்மீர் முஸ்லிம்கள், தமது பிரிவினைக்காக போராடுகின்றனர். இத்தகைய அரசியல்வகைப் பிரிவினைகள் முஸ்லிம்களுக்கிடையிலான பிரிவினை அல்ல என்பதும், அவை மேலாதிக்க ஆதிக்க சக்திகளிலிருந்து தங்களை விடுவிப்பதை இலக்காகக் கொண்டவை என்பதும் முதலில் உணரப்படுதல் வேண்டும்.

தென்னிலங்கையில் வாழும் மூஸ்லிம்கள் தென்னிலங்கையை தங்களது தாயகமாக கொண்டிருப்பார்கள். வடக்கு வாழ் மூஸ்லிம்கள் வடக்கை தங்களது தாயகமாக கொண்டிருப்பார்கள். கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் வாழும் மூஸ்லிம்கள் கிழக்கை தமது தாயகமாக கொண்டிருப்பார்கள். இத்தாயக கோட்பாட்டின் மீது எப்போதும் யாரும் கேள்வி எழுப்பவே முடியாது !

மூஸ்லிம் பெரும்பான்மை தென்கிழக்குப் பிராந்தியமானது இலங்கை வாழ் அனைத்து மூஸ்லிகளினதும் அரசியல் பாதுகாப்புப் பூமியாக உருப்பெறுவது இலங்கை வாழ் அனைத்து மூஸ்லிம்களினதும் நலன்களையும் மேலும் மேலும் உறுதிப்படுத்தவே செய்யும்.

இலங்கை வரலாற்றில் மூஸ்லிம் மக்களுக்கான அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை 1889 இல் தெற்கு மூஸ்லிம் அரசியல் தலைமை போராடிப் பெற்றதை, இன்று அனைத்து இலங்கை வாழ் மூஸ்லிம்களுக்குமான ஒரு உயர்ந்த காப்பிடாக நாம் எப்படி பார்க்கிறோமோ— வரலாற்றின் தேவைக்கேற்ப அப்படியான ஒரு காப்பிட்டைத்தான் இன்று ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ்" இலங்கை மூஸ்லிம் பெரும்பான்மை அரசியல், அதிகார, பிராந்தியம்" என்ற பெயரில் பெறுவதற்கு பேராடிக் கொண்டிருக்கின்றது.

தமிழ் மக்கள் தங்களுக்கென்ற ஒரு தனி நாட்டை கேட்கிறார்கள் எனும்போது, அல்லது வடக்கு கிழக்கில் தங்களுக்கான அரசியல் அதிகார பிராந்தியங்களை கேட்கிறார்கள் எனும் போது, அது கொழும்பு வாழ் மலையக வாழ் தமிழ் மக்களுக்கெதிரான ஒரு கோரிக்கை என எப்போதும் நம்பப்பட்டதுமில்லை, பிரச்சாரப்படுத்தப்பட்டதுமில்லை.

மூஸ்லிம்களுக்கான பெரும்பான்மை அரசியல், அதிகார, பிராந்திய மொன்றை வரலாற்று அவசியத்துடன் ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் கோரும்போது - அக்கோரிக்கை, தென்னிலங்கை மூஸ்லிம்கள், தென்கிழக்கு மூஸ்லிம்கள், கிழக்கு மூஸ்லிம்கள், வடக்கு மூஸ்லிம்கள் என மூஸ்லிம்களை பலவீனப்படுத்துவதற்காக ஒன்று என தவறாக விஷயப் பிரச்சாரம் மேற்கொள்பவர்கள், உண்மையில் மூஸ்லிம்களுக்கிடையே நியாயமான அடிப்படை அபிலாவைகளை, உணர்வுகளை மறுதலித்து மூஸ்லிம்களை மேலாதிக்கம் பண்ண துணைபோகும் பிற்போக்கு சக்திகளின் ஏஜன்டுகள் எனபதில் ஜயமில்லை.

அரசாங்கத்தின் தீர்வு யோசனையில்

பிராந்தியங்களிலுள்ள

சிறுபான்மையினருக்கான காப்பீடு

அரசாங்கத்தின் இத்தீர்வு யோசனையில் இந்த நாட்டில் வாழும் அனைத்து இனங்களும் ஆகக் குறைந்தது ஒரு அரசியல் நிர்வாக பிராந்தியத்தையாவது கொண்டுள்ள போதிலும் சுகல பிராந்தியங்களிலும் இச் சிறுபான்மை உள்ளடக்கப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகின்றது.

ஆகவே, கடந்த காலத்தில் அரசியலமைப்பு ரீதியாக உத்தரவாதப் படுத்தப்படாத சிறுபான்மை மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள், நலன்கள் அரசியலமைப்பு ரீதியாக உத்தரவாதப்படுத்தப்படல் வேண்டும். பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும் என்பதை ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திடம் வலியுறுத்தியது.

அதனாடிப்படையில், இத்தீர்வு யோசனையில் இந்த நாட்டில் அனைத்து மக்களின் தும், உரிமைகள், நலன்கள் அவ்வப்பிராந்தியங்களில் அதிகாரத்திலுள்ள பெரும்பான்மையினத்தால் மறுக்கப்படுவதை தடுக்கும் நோக்கில் 1931-31 டொனமூர் அரசியலமைப்பில் உள்ளது போன்ற நிறைவேற்று அதிகாரமிக்க குழுக்கள் முறை ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

அடிப்படையில் இத்தீர்வு யோசனையில் மிகவும் முக்கியமான தொன்று. சிறுபான்மை இனக்குழுக்கள் அமைப்பு முறையாகும். இதனாடாக ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் சிறுபான்மை யினர் தங்களது அடிப்படை நலன்கள் பாதிக்கப் படாத வகையில் சுயாதீனமாக செயற்படக்கூடிய அரசியல் பலத்தைக் கொண்டிருப்பது தான்.

1981ம் ஆண்டின் குடிசன மதிப்பீட்டுப்புள்ளி விபரத்தின் படி

மேல் மாகாணத்தில் 15% சிறுபான்மையினரான தமிழ், முஸ்லிம் இந்தியத் தமிழர்களும் பிறரும்.

மத்திய மாகாணத்தில் 34% சிறுபான்மையினராக தமிழ், முஸ்லிம்கள் இந்தியத் தமிழர்களும், பிறரும்

தென் மாகாணத்தில் 5% மான தமிழ் முஸ்லிம், இந்தியத் தமிழர்களும் பிறரும்

வட மாகாணத்தில் 8% மான முஸ்லிம், சிங்களவரும், பிறரும்

கிழக்கு மாகாணத்தில் 45% முஸ்லிம், சிங்களவரும் பிறரும்

தென்கிழக்கு மாகாணத்தில் 42% மான தமிழ், சிங்களவரும் பிறரும்

வடமேல் மாகாணத்தில் 10% மான தமிழ், முஸ்லிம், இந்தியத் தமிழர்களும் பிறரும்

வட மத்திய மாகாணத்தில் 9% மான தமிழ், முஸ்லிம் இந்தியத் தமிழர்களும், பிறரும்

ஊவா மாகாணத்தில் 22% தமிழ், முஸ்லிம், இந்தியத் தமிழர்களும், பிறரும் சப்ரகமுவா மாகாணத்தில் 15% தமிழ், முஸ்லிம், இந்தியத் தமிழர்களும், பிறரும் வாழ்கின்றனர்.

இப்பிராந்தியங்களில் வாழும் சிறுபான்மை இனங்களின் அடிப்படை உரிமைகளை, நலன்களை உத்தரவாதப்படுத்துவதற்கான குழுக்கள் முறையினுடாக இரட்டைப் பெரும்பான்மை ஒப்புதல் (Double Majority Concept) பாதுகாப்பு உத்தரவாதத்தை சிறுபான்மை இனங்கள் பெறுகின்றது.

சிறுபான்மையினரைப் பாதிக்கும் சட்டமொன்று பிராந்திய சபைகளால் ஆக்கப்படல் வேண்டுமென்றால், பிராந்திய சபைகளில் உள்ள பெரும்பான்மை இன உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மைஆதரவு மட்டும்

போதாது. அப்பிராந்திய சபையிலுள்ள சிறுபான்மை இனங்களின் ஒப்புதலும் பெறப்படல் வேண்டும் என்பது - சகல பிராந்தியங்களிலும் சகல இன மக்களினதும் உரிமைக்கும், பாதுகாப்பிற்கும் உத்தரவாத மளிக்கிறது.

இலங்கையில் பெரும்பாலான பிராந்தியங்களில் உள்ள சிறுபான்மையினர் தங்களுக்குள் பலம்மிக்க திரளாக உள்ளதால் சிறுபான்மை இனங்களை நசுக்குவதற்கான சாத்தியங்கள் “குழுக்கள் அமைப்பு” முறையினுடாக இல்லாதொழிக்கப்பட்டுள்ளது.

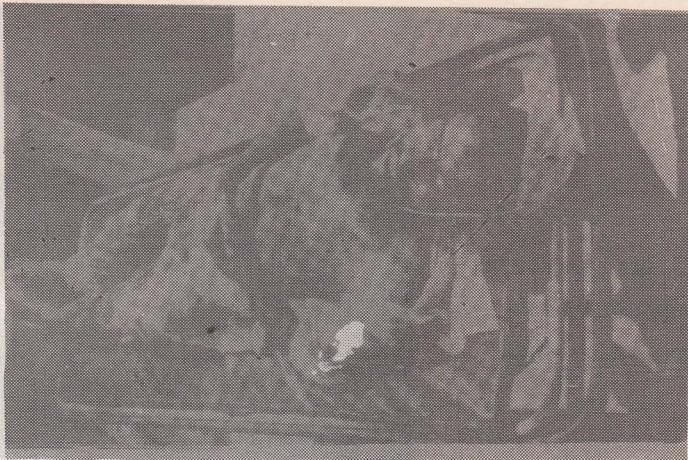
குறிப்பாக கிழக்கிலோ, தென்கிழக்கு பிராந்தியத்திலோ வாழும் சிறுபான்மையினர்கள் பலமிக்க விகிதாசார பலத்துடன் உள்ளதால் இச்சிறுபான்மையினர்தான் இப்பிராந்தியங்களின் ஆட்சி அதிகாரத்தை தீர்மானிக்கக்கூடிய வல்லமை பெற்றவர்களாக உள்ளனர்.

இவ் யதார்த்தத்தின் மூலம் கடந்த காலத்தில் வடக்கு கிழக்கில் சிதைந்து போயுள்ள தமிழ் முஸ்லிம் உறவை கட்டியேழுப்புவதற்கான ஆரோக்கியமான சூழல் ஒன்று தோற்றம் பெறுகிறது.

உ. சாத்துஹை நூஸ்தனும், கட்டுரைகளும்

1. ஸ்தலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தேசியத் தலைவர் -
ஜனாப். எம். எச். எம். அஷ்ரஃப் அவர்களின் நேர்க்கணல்களும்,
பத்திரிகை அறிக்கைகளும்.
2. Summary of The Submissions Made to the Parliamentary
Select Committee on Constitutional Reforms -
by - Sri Lanka Muslim Congres
26th May 1995
3. முஸ்லிம் தேசமும் எதிர்காலமும் - விக்ரஹ்
4. அஸிலாம் தமிழும் - ஏ. எம். நஹியா
5. தந்தை செல்வா - த. சபாரத்தினத்தின் தினகரன் கட்டுரைத் தொடர்.
6. தமிழும் விடுதலைப் புலிகள் - முஸ்லிம் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணி
கூட்டறிக்கை - 21. 04. 1988
7. இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையும் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்
பட்ட வட மாகாண முஸ்லிம்களும் - கலாந்தி - எஸ். எச். ஹஸ்புல்லாவும்

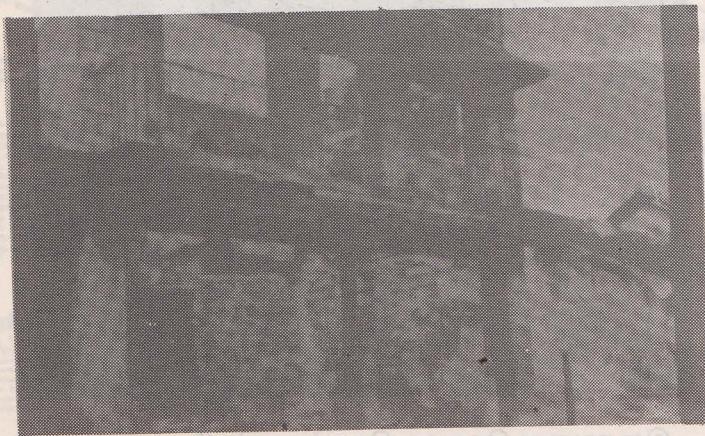

முதூர் உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்த
ஜனாப். ஹலீப் மஹம்மட் அவர்கள் படுகொலை
செய்யப்பட்டபோது.

இறைவனை தொழுது கொண்டிருந்தவேளை கொலை
செய்யப்பட்டவர்களை ஜனாசாக்கள்.

பச்சிளம் பாலகர்களையும்
கொடுமையாளர்கள்
விட்டு வைக்கவில்லை.

குறையாடி எரிக்கப்பட்ட வர்த்தக நிலையம்)மாண்று.....

- 1984 - ஏறாவூர், வாழைச்சேனை முஸ்லிம்கள் மீது இனவெறித் தாக்குதல் பரந்த அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டன.
- 1985 - சாய்ந்தமருது, மாளிகைக்காடு கிராமங்கள் தாக்கப்பட்டன. உன்னிச்சைப் பகுதியிலிருந்து 7 முஸ்லிம் கிராமங்கள் தாக்கப்பட்டன. 7 பள்ளிவாசல்கள் சேதமாக்கப்பட்டன. இன்றுவரை அம்மக்கள் அங்கு திரும்பிச் செல்ல முடியவில்லை.
- 1986 - திருகோணமலை, முதூர், கிண்ணியா, புல்மோட்டை முஸ்லிம்கள்* மீது தாக்குதல்.
- 1987 - முதூர் உதவி அரசாங்க அதிபர் கொலை. முதூர் அகதி முகாம் மீது கோரத்தாக்குதல், பலர் பலி.

முதூர் - 1987 ஒக்டோபர்.

52 பேர் கொலை. 138 பேர் படுகாயம். 20,000 பேர் அகதி களாயினர். 300 வீடுகள்/கடைகள், 2 பள்ளிவாசல்கள், 4 பாடசாலை சேதம், 1400 இலட்ச ரூபாய் இழப்பு.

கிண்ணியா - 1987 நவம்பர்.

- 1989 ஏப்ரல்.

38 பேர் கொலை. 138 பேர் காயம். 22,000 பேர் அகதி களாயினர். 200 வீடுகள்/கடைகள், 5 பள்ளிவாசல்கள், 3 பாடசாலைகள் சேதம், சூரையாடல், 1100 இலட்ச ரூபாய் இழப்பு.

ஏறாவூர் - 1988 - பெப்ரவரி

5 பேர் கொலை. 15 பேர் காயம். 1 பள்ளிவாசல், 1 பாடசாலை சேதம்.

காத்தான்குடி - 1988 ஜூவரி

- 1988 பெப்ரவரி

67 பேர் கொலை. 53 பேர் காயம். 17,000 அகதிகளாயினர்.

100 வீடுகள்/கடைகள், 6 பள்ளிவாசல்கள், 1 பாடசாலை

சேதம். 1000 இலட்சம் இழப்பு.

கல்முனை - 1987 செப்டெம்பர், டிசம்பர்

- 1988 மார்ச்,

- 1989 ஏப்ரல்,

- 1989 மே.

50 பேர் கொலை. 143 பேர் காயம். 7000 - 16,000 பேர்

ஒவ்வொரு தாக்குதலின் போதும் அகதிகளாயினர்.

35 வீடுகள்/கடைகள், 1 பள்ளிவாசல், 1 அரபிக் கலாசாலை

சேதம், 1100 இலட்ச ரூபாய் இழப்பு.

சாய்ந்தமருது/மாளிகைக்காடு - 1988 மார்ச்

17 பேர் கொலை. 75 பேர் காயம். 12,000 பேர்

அகதிகளாயினர். 50 வீடுகள்/கடைகள், 1 பள்ளிவாசல்,

1 பாடசாலை சேதம், 900 இலட்ச ரூபாய் இழப்பு.

ஓட்டமாவடி - 1987 டிசம்பர்

88 பேர் கொலை. 183 பேர் காயம். 13,000 பேர்

அகதிகளாயினர். 100 வீடுகள்/கடைகள், 4 பள்ளிவாசல்கள்,

5 பாடசாலை சேதம், 500 இலட்ச ரூபாய் இழப்பு.

சம்மாந்துறை - 1989 மே

21 பேர் கொலை. 126 பேர் காயம். 32,000 பேர்

அகதிகளாயினர். 627 வீடுகள்/கடைகள், 3 பள்ளிவாசல்கள்,

1 பாடசாலை கொள்ளை/குறை/ தீக்கிரை. 2500 இலட்ச

ரூபாய் இழப்பு.

1987 - நவம்பர் - 17

காரைதீவில் வைத்து 43 பொலிசார் சரணாக்தியடைந்த
நிலையில் படுகொலை.

1990 - ஜூன்

கல்முனை, அக்கரைப்பற்று, பொத்துவில் பொலிஸ் நிலையங்களில் கடமையாற்றிய 200க்கு மேற்பட்ட முஸ்லிம் பொலிசார் சரணாகதியடைந்த நிலையில் படுகொலை.

1990 - ஜூலை

சம்மாந்துறையில் இரு பள்ளிவாசலில் தாக்குதல், 8 முஸ்லிம்கள் படுகொலை, 45 பேர் காயம்.

1990 - ஜூலை - 7

பொலன்றுவை மாவட்ட புத்தூர் கிராம முஸ்லிம்கள் மீது தாக்குதல். 17 பேர் கொலை, 200 பேர் காயம். 500 பேர் அக்திகளாயினர்.

1990 - ஜூலை - 7

அக்கரைப்பற்றில் வயல்களில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த 14 பேர் சுட்டும், வெட்டியும் கொலை.

1990 - ஜூலை

ஹஜ்ஜாஜிகளும், அவர்களை கூட்டி வந்தவர்களுமான 65 முஸ்லிம்கள் படுகொலை.

1990 - ஆகஸ்ட் - 03

காத்தான்குடியில் மஸ்ஜிதுல் மீரானிய்யா, மஸ்ஜிதுல் ஹுலைஸனியா ஆகிய பள்ளிவாசல்களில் தொழுகையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த 125 முஸ்லிம்கள் ஈவிரக்கமின்றி கொல்லப்பட்டனர். காத்தான்குடியின் கறுப்பு வெள்ளிக்கிழமை அது. அன்று காத்த நகர் கண்ணோரால் குளித்தது.

1990 - ஓகஸ்ட் - 05

அட்டாளைச்சேனையில் 15 முஸ்லிம்கள் சுட்டுக்கொலை.

1990 - ஓகஸ்ட் - 11

எநாலூர் அப்பாவி முஸ்லிம்கள் மீது நள்ளிரவில் கோரத்தாக்குதல். 122 பேர் படுகொலை. 12,000 பேர் அக்திகளாயினர்.

1990 - ஒக்டோபர் - 12

சம்மாந்துறையில் வயல்களில் வேலை செய்த முஸ்லிம்கள்
4 பேர் கொலை.

1990 - ஒக்டோபர்

13ம் கொலனி முஸ்லிம்கள் மீது தாக்குதல், 5 பேர் கொலை.

1990 - ஒக்டோபர் - 22 - 31

மன்னார் மாவட்டத்திலிருந்து முஸ்லிம்கள் அனைவரும்
பலவந்தமாக வெறுங்கையினராக வெளியேற்றப்பட்டனர்.
அகதிகள் 50,000

1990 - ஒக்டோபர்

மூல்லைத்தீவு முஸ்லிம்கள் அனைவரும் பலவந்தமாக
வெறுங்கையினராக வெளியேற்றப்பட்டனர்.
அகதிகளானோர் 3000

1990 - நவம்பர்

யாழ் முஸ்லிம்கள் அனைவரும் பலவந்தமாக வெறுங்கை
யினராக வெளியேற்றப்பட்டனர். அகதிகளானோர் 40,000

1991 - ஆகஸ்ட்

சம்மாந்துறையில் ஆறு பேர் கொலை.

1991 - ஆகஸ்ட்

பொத்துவிலில் பிரயாணிகள் பஸ் தாக்குதல், 59 பேர்
கொலை.

1991 - செப்டெம்பர்

பொலன்னறுவை பள்ளியா கொடையில் 16 பேர் கொலை.

1991 - ஜூவரி

காத்தான்குடியிலும், கல்முனையிலும் சைக்கிள் குண்டுகள்
வெடிப்பு, 12 பேர் கொலை.

★ தென்கிழக்கு அலகு ஒன்று தேவையில்லையென்று கூறுகின்றவர்கள் பிரச்சினை எதுவுமே இல்லாத வடகிழக்குக்கு அப்பாலுள்ள பிராந்தியங்களுக்கும் கூட; மாகாண சபைகளோ; பிராந்திய சபைகளோ அவசியமில்லையென் கூற முற்படுகின்றார் களிலில்லை எனும் வினாவை எழுப்புகின்றபோது அவர்களின் நயவஞ்சகத் தன்மை வெளிக்கு வந்தே தீரும்.

★ வடகிழக்கில் முஸ்லிம்கள் இணைப்பினால் அரசியல் ரீதியாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களின் தனித்துவம் இன்று கேள்விக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பெரும்பான்மை தமிழர் ஆட்சியில் பாதுகாப்பு கிடைக்குமா? என்ற சந்தேகங்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. இவற்றுக்கு ஒரே வழி அதிகாரச் சமப்படுத்தவின் (Balance of Power) பக்கம் நகர்வது மாத்திரமே.

★ முஸ்லிம் பெரும்பான்மை பிரதேசத்தில் அமையப் போகும் ஆட்சி முறையில் மூன்று சமூகங்களும் ஒற்றுமையாக வாழக்கூடிய புதிய சூழலை அமைப்பதற்கும் முன்மாதிரி அரசியலை நடாத்தக்கூடிய களம் அமைப்பதற்கும் நமது கட்சி ஆயத்தங்களை செய்ய வேண்டும்.